

DEN DANSKE *Stjerne*

NR. 12
DECEMBER 1965
114. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 12

DECEMBER 1965

114. ÅRG.

Indhold:

Kristus er virkelig	263
Profeten Joseph Smith	264
Kirkens Første Præsidentskab reorganiseret	266
Fra missionens præsidentskab	267
Familleenhed gennem en faders velsigelse	268
Julehilsen fra Amerika	269
Månedens spørgsmål	270
Prisliste	271
Hjælpeforeningen	272
Den danske missions historie	Midtersiderne
Genealogisk Forening	273
Søndagsskolen	274
G.U.F.	276
Primary	277
Præstedømmet	278
Kredslærerindernes budskab	279
Personlige nyheder	279

*Stjernen ønsker sine
læsere en Glædelig Jul!*

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er i Danmark kr. 13,00 pr. halvår, kr. 25,00 for et helt år, i udlandet \$ 3,00 pr. halvår, \$ 5,00 for et helt år. I løssalg kr. 2,50 pr. nummer.

Betaling kan i Danmark ske gennem postgiro 333.38 til

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F. Telefon (01) 34 24 55

R. Earl Sorenson, missionspræsident, ansvarh. redaktør

Mary W. Kaiser, redaktør

Annoncer: Jørgen W. Schmidt

Kristus er virkelig

af President David O. McKay

»Frygt ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor glæde, som skal være for hele folket.

Thi eder er i dag en Frelser født i Davids by; han er Kristus, Herren!

Og dette skal være jer et tegn: I skal finde et barn svøbt og liggende i en krybbe.

Og i det samme var der med engelen en mangfoldig himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sagde:

Ære være Gud i det højeste!
og på jorden fred

i mennesker, der har hans velbehag!« (Luk. 2:10—14).

Jeg har i sinde at skrive om Kristi virkelighed, selv om mange af dem, som læser dette, ikke blot tror, men ved, at Han eksisterer og kender Hans lærdomme. Uden tvivl anerkender man Lukas' smukke historie som en af de to største begivenheder, der nogensinde er sket i verden: Jesu Kristi fødsel og opstandelse.

Lukas, som fortalte os om hyrderne og det himmelske kor, var en studeret mand. Han var græker og læge. Skønt han ikke var øjenvidne til Kristus, traf han mange, som var det, og han skrev derefter to beretninger, som han tilegnede enten en hersker eller en ven. I en af disse sagde han:

»... (Kristus) havde givet sine befalinger til apostlene, som han havde udvalgt sig.

For dem havde han også, efter sin lidelse, med mange beviser fremstillet sig som den levende, idet han viste sig for dem ...« (Ap. Gern. 1:2—3). Da Lukas skrev dette budskab, var han overbevist om den Opstandne Kristi virkelighed, og anerkendte Ham.

Kristi virkelighed må forstås af jer og af mig, og virkeligheden af hans filosofi må blive min og jeres, hvis vi håber at gå frem åndeligt og hæve os over jorden og de ting som er beslægtet med den.

Af hele min sjæl tror jeg med Peter, den fremfusende apostel, at »... der er ikke under himmelen givet mennesker noget andet navn, hvorved vi kan frelses.« (Ibid., 4:12). Den dag var Kristus virkelig for Peter, og Han er lige så virkelig i dag.

Hele filosofien om menneskets fremgang er forbundet med Hans guddommelige komme. Han er Guds Søn, som tog dødeligheden på sig ligesom I og jeg, og dog guddommelig, ligesom I og jeg måske kan blive.

I denne åndelige fremgang er der visse nødvendige og bestemte trin, hvis vi blot kan sanse dem.

Det første trin ved åndelig styrke er bevidstheden om

frihed. Det er det princip, som begyndte, da Kristus tog imod kaldelsen til sin jordiske mission. Det er handlefrihed, og den er fundamental for den personlige frihed. I begyndelsen bad Herren om, at en eller anden gik ned på jorden for at forløse menneskeheden. En svarede med disse ord (ordene er mine): »Send mig, og jeg vil få alle mennesker til at gøre, hvad jeg siger, men jeg vil have æren!« En anden svarede: »Her er jeg, send mig, og du kan få æren.« (Se *Moses 4:1—2*; *Abraham 3:27—28*). Han ville give hver eneste handlefrihed. Det er begyndelsen til sjælels fremgang. Gud ønsker at gøre menneskene ligesom Han selv er, men for at gøre det må Han først gøre dem fri. Ja, det er det der forstås ved frihed. Man kan gøre som man har lyst, anerkende eller fornægte det højeste og bedste i livet; samtykke i eller misbillige verdens egenkærlighed, fjendskab og spild. Dyriske instinkter tillader at man knuser sin næste for selv at komme op. Anerkend det, hvis I ønsker det, eller vælg den højere og besværligere vej.

Det andet trin er en følelse af selvbeherskelse. For Jesus begyndte sin gerning, beviste Han, at Han var i stand til at modstå fristelse. Han blev fristet »ligesom vi«, og dog gav Han aldrig efter, og til sidst erklærede Han: »... vær frimodige, jeg har overvundet verden.« (Johs. 16:33). I ved, at man kan ikke opstå, med mindre man overvinder og sejrer over sig selv. Skyd ved jeres eksamen i skolen, hvis I vil, men i jeres hjerte vil I vide, at I ikke har overvundet vanskelighederne ved emnerne.

Hengiv jer blot ikke til kødets lyster i et forsøg på at finde glæde og lykke. Hvis I gør det, vil I finde at den lykke I søger er en visnet blomst, som smuldrer i jeres hænder. Man går og går indtil man ikke kan få den ønskede sensation uden at blive odelagt fysisk.

Det tredje trin er en følelse af forpligtelse. Som hjælp til at udvikle denne åndelige dyd er Kristus, som altid, det strålende eksempel. Han gav virkelig sit liv for andre. »Ræve har huler og himmelens fugle reder; men Menneskesønnen har ikke det sted, hvor han kan lægge sit hoved til hvile.« (Se *Matt. 8:20*). Idet Han på denne måde ofrede sin egen bekvemmelighed og endog sine egne fornødenheder, formanede Han alle til at »elske jeres fjender. Gør godt imod dem, som hader jer.« (Se *ibid.*, 5:44).

»Hvad I har gjort imod en af mine mindste brødre dér, har I gjort imod mig.« (Se *Ibid.*, 25:40). Hvis I har noget imod en broder, så gå til ham — et strålende princip, som, hvis det bliver anerkendt og anvendt, ville løse vanskeligheder i samfundet, i byer, i lande. Men Frelseren

standsede ikke op ved at formane den, som har en ond vilje; han gik videre.

Læg mærke til dette: »... når du bringer din gave til alteret og dér kommer i hu, at din broder har noget imod dig,

så lad din gave blive dér ved alteret, og gå først hen og forlig dig med din broder, og kom så og bring din gave.« (Se *ibid.*, 5:23—24).

At yde sine medmennesker tjeneste gør det lettere at tage det fjerde trin — indvielse til Kristus og det rette.

Da Jesus stod overfor krisen i Gethsemane Have, sagde Han: »Fader, ... dog ske ikke min vilje, men din!« (Luk. 22:42). Uger før dette havde Han forkyndt det samme princip i den paradoksale udtalelse: »Den, som har bjerget sit liv, skal miste det; og den, som har mistet sit liv for min skyld, skal bjerge det.« (Matt. 10:39). Sandheden i dette princip om åndelig vækst kan bevises ved erfaring hver dag. I kan prøve det, når I studerer. Hvis I vil koncentrere jer, det vil sige, »miste jer selv« under studiet, vil I opnå sandheden. Med andre ord, I vil »bjerge jer selv«. Det er sandt, når man sidder ved klaveret og spiller en af Beethovens inspirerende symfonier. Hvis man bliver helt fordybet i temaet og glemmer sig selv, vil man finde vej til sine tilhørere, men hvis man ikke glemmer sig selv og kun tænker på sin egen stilling og spekulerer på, om man glæder sine tilhørere, vil man ganske sikkert falde

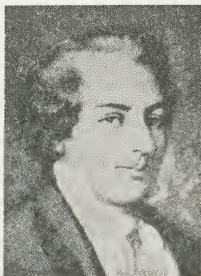
igennem i samme udstrækning som man har prøvet på at opbygge sig selv. Menneskets højeste åndelige mål er at tale og handle til gavn for sine medmennesker til Guds ære og på denne måde gøre livet til en indviet ejendom.

Kristus er virkelig; Han lever! ... jeg ved, at min Løser lever«, sagde den lidende Job, »... når min sønderlidte hud er borte, skal jeg ud fra mit kød skue Gud.« (Se *Job 19:25—26*). Kristi liv var virkeligt. Han var født af Gud, »Det Lille Barn fra Bethlehem«, det eneste fuldkomne menneske, som nogensinde har levet, det Ideelle Menneske, hvis karakter var hævet over alt, vor Broder, vor Frelser, den Salvede.

Overensstemmelse med Jesu Kristi evangeliums principer bringer fred og lykke. Kristus tilbyder netop dette til den sønderlidte verden.

Gud hjælpe os til at gøre Ham virkelig i vort liv! Lad os nu, når helligdagene nærmer sig, huske idealerne i Hans liv, når vi forbinder Hans fødsel med julen. Det er ikke Hans fødselsdag, men vi sætter Ham i forbindelse med denne dag og gør højtiden strålende i samme udstrækning som vi fornægter os selv for andres lykke.

David O. McKay

Profeten Joseph Smith

Den 23. december er det 160 år siden Profeten Joseph Smith blev født i Sharon, Vermont, som søn af Joseph og Lucy Mack Smith.

Ved 150-årsdagen i 1955 skrev Præsident Joseph Fielding Smith følgende artikel om Profeten.

Profeten Joseph Smith sagde engang: »Hver eneste mand, som har et kald til at betjene verdens indbyggere, blev ordineret til selve denne opgave i det store råd i himlen, før denne verden blev til. Jeg mener, at jeg blev ordineret til selve dette embede i hint store råd.« (Profeten Joseph Smiths *Lerdomme*, side 442). Vi læser i Bibelen, at dette var tilfældet med Jeremias (*Jer. 1:5*) og Johannes Døberen, som blev kaldet til at være det sendebud, der skulle berede vejen for Herren. (*Mat. 3:1, Luk. 1:13*). Disse forfødelige kaldelser var heller ikke begrænset til profeterne, thi i en bemærkelsesværdig profeti af Esajas åbenbarede Herren den mission, som var tildelt Kyros, konge over Persien, over hundrede år før han blev født. (*Es. 44:28; 45:1—3*). På grund af den kendsgerning, at profeternes originale optegnelser ikke er kommet ned til os i deres renhed, er mange af disse vigtige ting, »enkle og dyrebare«, blevet fjernet af uinspirerede mennesker. Imidlertid er der heldigvis nogle af disse ting, som gennem Herrens nåde er blevet gengivet og derved opfylder Moses' forudsigtelse angående visse skrivelser, som blev optegnet af ham. Blandt disse dele, som verden ikke vil mod-

tage, er nogle givet i Profetens revision af skriften til »så mange, som vil tro.« Blandt de åbenbaringer, som er gengivet, opdager vi, at Herren oplyste Abraham om, at Han havde valgt fyrster blandt de intelligensvæsener, som var organiseret, så de kunne herske i forskellige egenskaber ned gennem tiderne, og Abraham var en af dem, som på denne måde var udvalgt. (*Abraham 3:22—23*). Det er rimeligt at tro, at i begyndelsen, før jorden var beredt ville Herren have alle ting organiseret lige fra begyndelsen til tidernes ende. Der står skrevet i skriften: »Således fuldendtes himmelen og jorden med al deres hær.« (*1. Mos. 2:1*). Dette er ensbetydende med, at Herren siger, at alt var beredt til at blive anbragt på jorden i den rigtige rækkefølge, når menneskeheden skulle sættes på den.

Fra det der er skrevet på messingpladerne, som Lehis sønner fik fat i, har vi lært om nogle bemærkelsesværdige forudsigelser både om Moses og Joseph Smith og den del, der fra begyndelsen var tildelt dem. Lehi har givet os følgende optegnelse angående de missioner, der er tildelt Moses og Joseph Smith:

»Derfor så Josef visselig vor dag. Og han fik et løfte

af Herren, at af hans lænders frugt ville Gud Herren oprejse Israels hus en retfærdig gren ikke Messias, men en gren, der skulle afhugges, men alligevel ihukkommes i Herrens pagter, så at Messias i kraftens ånd skulle åbenbares for dem i de sidste dage for at føre dem fra mørket til lyset, ja, ud af mørkets skjul og fangenskab til frihed.

Thi Josef vidnede sandelig, idet han sagde: En seer skal Herren, min Gud, oprejse, som skal være en udvalgt seer for mine lænders frugt.

Ja, Josef sagde: Sandelig siger Herren til mig: En udvalgt seer vil jeg oprejse af dine lænders frugt, han skal være højt agtet blandt dem. Og til ham vil jeg give befaling, at han skal udføre en gerning for dine lænders frugt, hans brødre, som skal være af stor betydning for dem, ja, bringe dem til kundskab om de pagter, som jeg har gjort med dine fædre.

Og jeg vil give ham en befaling, at han ikke skal gøre andet end det, jeg befaler ham. Og jeg vil gøre ham stor i mine øjne, thi han skal udrette min gerning.

Og han skal blive stor ligesom Moses, som jeg har sagt, jeg vil oprejse for jer, til at udfri mit folk, o, Israels hus!

Og Moses vil jeg oprejse til at udfri dit folk af Ægyptens land.

Men en seer vil jeg oprejse af dine lænders frugt, og ham vil jeg give magt til at åbenbare mit ord for dine lænders afkom — og ikke alene til at åbenbare mit ord, siger Herren, men også til at overbevise dem om mit ord, som allerede vil være spredt blandt dem.

Derfor skal dine lænders frugt skrive, og Judas lænders frugt skal skrive, og det, der skal skrives ved dine lænders frugt og ligeså det, der skal skrives ved Judas lænders frugt, skal føjes sammen for at tilintetgøre falske lærdomme og afskaffe splid og oprette fred blandt dine lænders frugt og i de sidste dage bringe dem til kundskab om deres fædre og til kundskab om mine pagter, siger Herren.

Og i skroblighed skal han gøres stærk på den dag, da mit værk skal begynde blandt hele mit folk til din genoprejsning, o Israels hus, siger Herren.

Og således profeterede Josef: Se, den seer vil Herren velsigne, og de, der søger at tilintetgøre ham, skal beskæmmes; thi denne forjættelse, som jeg har modtaget af Herren angående mine lænders frugt, skal opfyldes. Se, jeg er vis på denne forjættelses opfyldelse.

Og han skal kaldes efter mit navn, og det skal være efter hans faders navn. Og han skal være ligesom jeg; thi de ting, som Herren skal udføre ved hans hånd, skal ved Herrens kraft bringe mit folk frelse.« (Nephi 3:5—15).

Disse profetier angående Moses' og Joseph Smiths gerning blev optegnet på de messingplader, som Lehis sønner fik. Til opfyldelse af Herrens forjættelse er der blevet nedskrevet disse få sætninger, og vi lærer heraf noget om storheden i Profeten Joseph Smiths mission. Blandt dem, som blev kaldet i det store råd, havde han en bestemt og ærefuld plads, og et vidunderligt værk, til frelse ikke alene for Israels hus, men også for hele resten af menneskehe-

Billedhuggeren Avard Fairbanks lerskulptur
»Den unge Joseph Smith i bøn«.

den på jorden, var forudordineret og tildelt ham, tidsalder før han blev født. President John Taylor talte sandt, da han sagde: »Joseph Smith, Herrens profet og seer har gjort mere (Jesus alene undtaget) for menneskenes frelse i denne verden end noget andet menneske, der nogensinde har levet her.« (L. & P. 135:3).

Det synes mig, at selv vi, de sidste dages hellige, som har anerkendt ham som en Guds Profet, i stor udstrækning har undladt at anerkende og højagte ham så fuldstændigt som vi burde for det store værk, som han under Jesu Kristi vejledning udførte for os og for hele verden. Og dog, som så mange af de gamle profeter, ja, som Frelseren selv, har han fået en vantro verdens tak ved sit offer og sin martyrdød.

Enhver, som tror, at Faderen og Sønnen er uden kundskab om denne verdens historie fra dens begyndelse til dens endeligt, har grund til at ydmyge sig og omvende sig. Den dag vil sikkert komme, da Herren vil åbenbare alt det, som blev kendt for Enok, Moses og Jareds brødre, og som nu er skjult fra vor kundskab på grund af vore hjerters hårdhed, for det kan kun komme frem på en ydmyghedens og retfærdighedens dag.

Missionspræsidentokabet

ØNSKER ALLE SØSKENDE OG VENNER

en Glædelig Jul

og et Godt Nytår!

Kirkens Første Præsidentskab reorganiseret

Præsident David O. McKay har kaldet yderligere to rådgivere til Kirkens Første Præsidentskab.

Det er Præsident *Joseph Fielding Smith*, præsident for De Tolv Apostles Råd, og *Eldste Thorpe B. Isaacson*, assistent til De Tolv Apostles Råd.

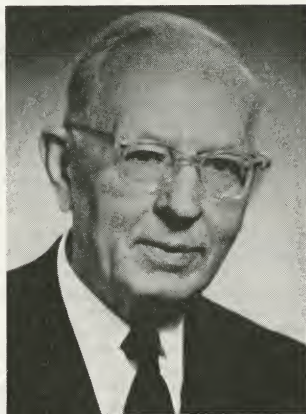
Disse kaldelser forøger Kirkens Præsiderende Råd til fem medlemmer, en forandring fra det noget traditionelle antal på tre medlemmer.

De to nyudnævnte vil dele pligter med den 92-årige Præsident David O. McKay, Hugh B. Brown, Første Rådgiver, og N. Eldon Tanner, Anden Rådgiver.

Ved meddelelsen om kaldelsen udtalte Præsident McKay, at Det Første Præsidentskabs stadigt voksende arbejdsbyrde og Kirkens hurtige vækst kræver mere hjælp i Kirkens præsiderende råd.

Præsident McKay meddelte også, at Præsident Smith vil bevare sin stilling som præsident for De Tolv Apostles Råd.

De to nye rådgivere vil deltage i arbejdet med Kirkens missionærprogram, velfærdsprogrammet, det genealogiske program, ledelsen af tempelpræsidentskaberne og i Det Første Præsidentskabs forretnings- og administrative pligter.

Joseph Fielding Smith.

Præsident Smith er 89 år gammel og har været medlem af De Tolv Apostles Råd siden 1910. Hans fader, *Joseph F. Smith*, var Kirkens sjette præsident. Hans bedstefader, *Hyrum Smith*, var Kirkens patriark og broder til Kirkens profet og første præsident, *Joseph Smith*.

Han er Kirkens historiker og en autoritet på Kirkens lærdommes område. Han har forfattet mange bøger om Kirkens teologi og historie.

Præsident Smith har 11 børn, mere end 50 børnebørn og adskillige oldebørn. Hans hustru, *Mrs. Jesse Evans Smith*, var i mange år en berømt operasangerinde og medlem og solosangerinde i det verdensberømte *Mormon-Tabernakelkor*.

Præsident Isaacson er 67 år gammel og er en kendt forsikringsmand og ejendomshandler. Han er generalagent for *Lincoln National Life Insurance Co.* i Utah og Idaho. Som indfødt Utah-borger var han medlem af *Utah State University's* bestyrelse i tolv og dets præsident i syv år. Han er juridisk æresdoktor ved dette universitet. Han var også medlem af *University of Utah's* bestyrelse fra 1955 til 1959.

Han blev kaldet som assistent til De Tolv Apostles Råd i 1961 efter at have været rådgiver i Kirkens Præsiderende Biskopråd i 15 år.

(Fra Church Information Service).

Torpe B. Isaacson.

Fra missionens præsidentskål

Når vi nærmer os julen, går vore tanker til dem vi elsker, og vi begynder at spekulere på, hvordan vi bedst kan vise vor kærlighed og vor taknemmelighed. Derfor giver vi os til at købe og give gaver.

Da disse tanker kom til mig, begyndte jeg at spekulere på, hvad den største gave et menneske kunne modtage ville være, og disse tanker omfattede mange ting. For at nå til en slutning, måtte jeg afgøre, hvad der var det mest vigtige for mig, og til slut gjorde jeg op med mig selv, at livet er det dyrebareste vi har. Intet andet har vi så kært som vort liv. De, som i dag ville give deres liv for en anden, ville give det for at redde livet for et menneske, som er dem kærere end deres eget liv. Derfor er livet den ting vi holder fast ved. Det er den ting vi ønsker her og herefter. Evtigt liv er Guds største gave til mennesket.

Gud har sagt: »Det er min gerning og ære at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket.« Hvad er evigt liv? Vor Frelser forklarede det med følgende ord: »Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, som du har sendt, Jesus Kristus.« (Johs. 17:3). At kende Gud og Hans Son er evigt liv. Det er nøglen. Men hvorledes kan vi kende Ham? Har Han på noget tidspunkt eller ved nogen lejlighed besvaret dette spørgsmål? Når man søger i skriften, som den er givet os ved mænd, som dagligt havde samkvem med Herren, finder vi, at ved en bestemt lejlighed var der mennesker, som hørte på Ham, som råbte op imod Ham. De satte sig op imod Ham, således som mennesker i dag er imod Ham, og en stemme råbte: »Hvorledes kan vi vide, at det du fortæller os, er sandt? Og ved vi, om din påstand om at være Guds Son er sandt?« Og Jesus svarede på denne enkle måde: »Hvis nogen vil gøre Hans vilje, skal han erfare, om læren er fra Gud, eller jeg taler af mit eget.« (Johs. 7:17). Dette er prøven, hvorved vi kan kende Gud — ved at gøre »Hans vilje.«

Vi kan her se, hvilke betingelser der vil bringe os evigt liv. »Hvis I vil gøre Hans vilje« — men hvad er »Hans vilje«? Deri ligger hele essensen af Jesu

Kristi evangelium. Lige så tydeligt som Jesus har defineret hvad evigt liv er, eller hvorledes vi skal kende det, lige så tydeligt som Han fremsatte prøven, lige så tydeligt har Han forklaret hvad Hans vilje er.

Det er umuligt at nævne alle de principper som den består af, men de er så enkle, at, som skriften siger, »en vildfarende mand, selv en dåre, behøver ikke tage fejl deri.«

Jesu Kristi Kirke bærer vidnesbyrd til verden om, at Guds vilje er blevet tilkendegivet i denne uddeling; at evangeliets principper, livets principper er blevet åbenbaret. De er i harmoni med de principper, som Kristus lærte os i Tidernes Midte. Det er de samme, fordi de er evige ligesom de principper der er givet i alle verdens uddelinger.

Tro — hvem kan anfægte tro som et evigt princip? Man kan ikke leve uden den.

Omvendelse — det er ikke blot i skriften, at vi finder omvendelse som et evigt princip. Read Carlyle sagde: »Det menneske, som ikke kan omvende sig, er død,« og han har ret. Det er en del af livet. Det er en skæbningsvanger tilstand at nå, hvis man ikke kan omvende sig.

Således kunne vi gå videre med principperne. Det kan sammenfattes på denne måde — at efter at have adlydt evangeliets principper og ordnancer er »Guds vilje« at vi skal tjene vore medmennesker, hjælpe dem, gøre denne verden til et bedre sted at leve i. Kristus har sagt til os: »... hvad I har gjort imod en af mine mindste brødre dér, har I gjort imod mig.« (Matt. 25:40). Dette er det budskab, som Gud har givet os.

Ved at gøre »Guds vilje« kommer vi til at kende Gud og komme nærmere til Ham og til at føle, at det evige liv bliver vort. — »Udødelighed« kommer til alle mennesker på grund af det store værk som vor Frelser udførte, uanset deres tilstand i livet, men for at opnå »evigt liv« må man gøre noget mere. Vi har den gave at have mulighed for evigt liv, men evigt liv afhænger af dig og mig — man må gøre noget ved det. Det afhænger af, at man personligt udfører noget.

Frelseren sagde: »Kom, følg mig!« Og når folk fulgte Ham, var det ikke nogen let vej. Han fik dem til at udføre noget, til at blive optaget af rigets arbejde.

Evtigt liv er en »gave«, den største gave, som du og jeg kan få. Lad os være sikre på, at vi så vel som vore medmennesker får den.

R. Earl Sorenson,
missionspræsident.

FAMILIEENHED

gennem en faders velsignelse

af Eldred G. Smith, Kirkens Patriark.

Tale ved Generalkonferencen i Salt Lake City, april 1965.

Vi har hørt meget angående familieenhed under denne konference. I sandhed denne Kirke er en familiekirke.

Også jeg er bekymret over de altfør mange skilsmisser og tempellannulleringer og tegn på uenighed blandt Kirkens medlemmer. Evangeliet burde være det største middel til at forene familien.

Jeg kan ikke forstå hvorledes nogen, som er blevet vitt i templet og som forstår betydningen af celestiaft ægteskab, hvad der betyder for tid og al evighed, kan bringe sig i en sådan situation, at de overhovedet kan tænke på skilsmisse.

Jeg er glad ved de voksende rapporter om fremgang for missionærarbejdet som resultat af at undervise familier. Det grundlæggende formål med, at denne jord blev skabt, var at oprette individuelle familier for evigt. Familien er den eneste organisation, som er evig.

I begyndelsen sagde Gud: »Det er ikke godt for mennesket at være ene.« (Se 1. Mos. 2:18).

Et af dette livs grundlæggende formål er at få erfaringer, hvorved vi kan lære at blive fuldkomne. Manden er ikke fuldkommen uden kvinden, og kvinden er ikke fuldkommen uden manden.

Herren sagde til Adam og Eva, da Han kastede dem ud af Edens Have, at de kunne lære lydighed ved deres egne erfaringer.

Han sagde »des, ikke enkeltvis men flertal. Vi får mange forskellige erfaringer i dette liv for at forberede os til at leve sammen i evighed. Disse erfaringer burde skabe os en stadig voksende kærlighed til hinanden. Dette omfatter at lære at være tålmodige overfor hinanden, at udvikle en voksende tolerance, hensynfuldhed og venlighed. Kærligheden er evig og kender ingen grænser og har ingen målelige begrænsninger.

Præsteskabet og moderskabet går hånd i hånd. Det ene er ikke fuldstændigt uden det andet. Begge er evige. En fuldkommen familie kræver den rette opfyldelse af begge dele. Dette liv er beregnet til at hjælpe os at opfylde disse forpligtelser, så vi kan udøve dem gennem hele evigheden.

Præstedømmet er patriarkalsk, hvad der betyder »af faderens«. En gift mand er patriark i sit hjem og er ansvarlig for at velsigne medlemmerne af sin familie. Udøvelsen af dette privilegium kunne blive et middel til at forhindre mange sonderbrudte hjem. Vi tænker på en bærer af præstedømmet som en, der bør velsigne sine børn, døbe og bekræfte dem, og udføre de andre af evangeliets ordninger for medlemmerne af sin familie. Vi glemmer, at det ikke kræves at have andre ordninger, som f. eks. barne dåb og konfirmation, foruden de andre, for at sætte faderen i stand til at velsigne medlemmerne af sin familie. Hans pligt er ikke alene at velsigne sine egne børn, men hans hustru er også et vigtigt medlem af hans familie. Ja, vi tænker på velsignelsen af hustruen, når hun er syg, men hvis forholdet mellem mand og hustru bliver en smule anspændt, ville det så ikke være godt,

hvis manden ville give hustruen en velsignelse med det formål at forøge enheden og kærligheden mellem dem?

Jeg husker en oplevelse jeg havde, da en god søster, som ønskede en særlig velsignelse, kom til mit kontor. Da jeg spurgte hende, hvorfor hun ønskede en særlig velsignelse, afsløgte hun at sige mig det. Jeg fik af hende at vide, at hendes mand var medlem af Kirken og havde det melkisedekske præstedømme, så jeg brugte temmelig megen tid til at prøve at lære hende princippet om præstedømmets orden, hvor faderen i hjemmet bør velsigne familiens medlemmer, og sluttede en lang diskussion med at lære hende dette princip ved at få hende til at gå hjem for at få velsignelsen af sin mand i stedet for af mig.

Nogen tid senere kom hun tilbage til mit kontor, genopfriskede min hukommelse om denne oplevelse og sagde at hun forlod mit kontor meget vred. Og her mente jeg, at jeg havde gjort en god gerning ved at lære hende dette princip om præstedømmets orden, så jeg måtte stille flere spørgsmål for at finde ud af, hvad der var sket.

Hun sagde, at grunden til at hun nægtede at fortælle mig, hvorfor hun ønskede en velsignelse var, at hun ønskede velsignelsen, fordi der ikke var det rigtige forhold mellem hende og hendes mand, og så havde jeg sendt hende hjem for at få en velsignelse af sin mand! Derfor var hun naturligvis en lille smule vred.

Derpå tilføjede hun: »Det var noget af det bedste, der nogensinde er sket.« Hun sagde, at hun gik hjem, hun bad, hun tænkte over det, og til sidst fik hun mod nok til at bede sin mand om velsignelsen. Naturligvis chokerede det ham, men hun var tålmodig; hun lod ham tænke lidt over det, grunde over det og bede, og til sidst gav han hende en velsignelse. Så tilføjede hun: »Der har aldrig været et så godt forhold i vort hjem i hele vort liv, som vi har haft siden han gav mig denne velsignelse.«

Naturligvis kunne jeg se, hvad der var sket. Dette er en dobbeltsidig vej. Først måtte hun rense sin side og ydmyge sig. Så bad hun ham om velsignelsen, og han måtte ydmyge sig og rense sin side. Så besegledede han velsignelsen på hende, idet de havde opfyldt den ved at efterleve den lov, som den var betinget af. Sådan er præstedømmets orden.

Brødre, gør jeres præstedømme større. Velsign jeres familie, jeres børn og jeres hustru. Når vi følger den orden, som Herren har lagt ud for os, kan vi ikke gå fejl. Jeg tror at dette kunne frelse mange vaklende ægteskaber og forøge enheden i mange hjem.

Det er som regel hustruen, som forsøger at frelse ægteskabet. Det er en dobbeltsidig vej. Den kræver anstrengelse fra begges side.

Altfor mange ægtepar lever et liv i »rolig desperation«. Jeg ved ikke, hvor brugt denne vending er, men den er så udtrykksfuld. Nogle går gennem livet og tæler hinanden i stedet for at rette vanskelighederne ud. Gør noget ved det. Udøvet præstedømmet, som findes i jeres hjem.

Først og fremmest må hver enkelt have et ønske om

at komme godt ud af det med hinanden. Hver enkelt må være villig til at gøre noget for at gøre det godt igen. Hver enkelt må være villig til at tilgive og glemme. Visk tavlen ren for alle ubehagelige minder.

Bed Faderen om hjælp. Bed Ham om at velsigne jeres anstrengelser med held. Bed sammen, så vel som enkeltvis i personlige bønner. Knæl sammen og bed højt sammen.

Når man er gift, må man lære at gøre altting sammen. Man er ikke længere enkeltpersoner.

Den glæde og lykke, som kommer af at dele livet med hinanden, efterleve evangeliet i dets fylde, er alle de anstrengelser værd som man kan lægge i det, og det vil give belønning i dette liv og i al evighed.

Må vi alle stræbe efter dette er min bøn i Jesu Kristi navn. Amen.

Julehilsen **FRA AMERIKA**

Kære søskende og venner!

Hver ny dag, der gryr, bringer os nærmere til den vidunderlige juletid. Mere end nogensinde før vender de fleste menneskers tanker sig til hjemmet, familien og vennerne og til dem, som vi er kommet i forbindelse med i den tid der er gået. Vi får et stort ønske om at være sammen med dem vi elsker, og vi rejser til nær og fjern for at være sammen med dem.

Over hele verden finder vi mange, som viser mere sympati, medlidenhed og forståelse, og ønske om at hjælpe deres medmennesker. Vi kalder det Julens Ånd — den vidunderlige følelse af lykke, glæde og brøderskab. Lige meget hvad året har bragt, ved juletid går vore tanker og ønsker om at gøre noget godt ud til vore medmennesker.

Når vi tænker på juleen, går vore tanker tilbage gennem årene til den lille by Bethlehem, hvor verdens Frelser, Fredens Fyrste, blev født. Han, som kom til verden for at frelse hele menneskeheden, hvis de blot ville lytte til Hans ord.

Vi læser fra Lukas 2:4—20:

»Og fordi Josef var af Davids hus og slægt, drog også han op fra Galilæa, fra byen Nazaret, til Judæa, til Davids by, som hedder Bethlehem,

for at lade sig indskrive tillige med Maria, sin trolovede, som var frugtsommelig.

Og det skete, medens de var der, kom tiden, da hun skulle føde.

Og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, thi der var ikke plads til dem i herberget.

I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord.

Og en Herrens engel stod for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt.

Men engelen sagde til dem: 'Frygt ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor glæde, som skal være for hele folket.

Thi eder er i dag en Frelser født i Davids by; han er Kristus, Herren!

Og dette skal være jer et tegn: I skal finde et barn svøbt og liggende i en krybbe.'

Og i det samme var der med engelen en mangfoldig himmelsk hærskare, som lovrpriste Gud og sagde:

'Ære være Gud i det højeste!

og på jorden fred

i mennesker, der har hans velbehag!'

Og det skete, da englenerne havde forladt dem og var vendt tilbage til himmelen, sagde hyrderne til hverandre: 'Lad os dog gå til Bethlehem og se det, som dér er sket, og som Herren har kundgjort os.'

Og de skyndte sig derhen og fandt Maria og Josef tillige med barnet, som lå i krybben.

Da de havde set det, fortalte de, hvad der var blevet sagt til dem om dette barn.

Og alle, som hørte det, undrede sig over det, som hyrderne sagde til dem.

Men Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem.

Og hyrderne vendte tilbage og priste og lovede Gud for alt, hvad de havde hørt og set, således som der var blevet sagt til dem.◀

Alle de andre nætter havde Bethlehem bare været en lille by, halvt skjult i mørket. Så kom Nætternes Nat, da Lyset kom til Bethlehem. Der var englekorets herlighed. Der var det store lys fra Stjernen, som stod over stalden. Der var det Hellige Barn i krybben. Der var lyset fra glæden i Marias øjne og kærlighedens og underets lys i alles øjne, når de kom og så den lille Frelser. Byen Nazareth har kun forandret sig lidt i de tyve århundreder. Byens kvinder trækker stadig vand op af Marias kilde, og kameler og æsler vandrer gennem de snævre, slyngede gader. Dens kirker kalder med deres rungende klokker sammen til minde om det Menneske, som i så meget af sit liv var nazarer. Særlig ved juletid får optrin og gudstjenester i Nazareth og andre steder i det Hellige Land landet til virkelig at være Bibelens land.

Men Lyset fra Bethlehem stråler stadig i dag hos alle, som elsker Ham, alle som prøver at gøre Hans vilje og følger den vej, som Han fører os ind på.

Hvilken komplet forandring ville der ikke komme over hele verden, hvis menneskene alle var villige til at følge den sti, Han har vist os. Had, begærlighed og egenkærlighed ville forsvinde, og tilgivelse, harmoni, forståelse og fred ville eksistere mellem folk og lande.

Stedet, hvor vi bør begynde dette, er hos os selv og i vore hjem. Vi må være villige til at glemme hvad vi har gjort for andre, og huske hvad andre har gjort for os. Glemme andres fejl og prøve at rette vore egne fejl. Vi må ikke være urimeligt optaget af hvad vi venter at få ud af livet, men derimod spørge os selv, hvad vi venter at give i livet.

Lad os i stedet for at beklage os bringe lykke og tilfredshed ind i andres liv. Der er i dag så megen brug for mere venlighed, mere sympati og forståelse, mere tilgivelse og broderkærlighed i verden. Vor næstes byrde er måske meget tungere at bære end vore egne, hvorfor så ikke prøve at lette hans byrde en smule? Hvis dette er en god skik i juletiden, hvorfor så ikke altid?

Det var en vidunderlig oplevelse i sommer at være i stand til at besøge den Hellige Lund, hvor Profeten Joseph Smith fik sit første syn. Der var så smukt, så roligt og fredeligt, den eneste lyd var fuglens sang og bladens raslen, når vinden blidt strøg gennem træerne.

Det var et strålende privilegium at se det smukke inspirerende skuespil, der opførtes på Cumorah-Højen. Hvilken vidunderlig følelse af fred og højtid der var! Og den samme fredfyldte følelse oplevede vi i Mormon-Pavillonen på Verdensudstillingen i New York. Den smukke Kristusfigur (en kopi af Thorvaldsens Kristus) giver en den mest dymge, ærbødige følelse man kan erfare. Dette var kun en statue — hvor vidunderligt ville det ikke være at leve et værdigt liv, så vi kan blive i stand til at være hos Ham, når Han igen kommer til jorden. Det er et stort løfte til dem, som elsker Ham og holder Hans befalinger.

Den virkelige mening med julen må være i vore hjerter, ikke blot en dag, ikke blot en uge, men altid. Jesus sagde: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind. Dette er det første og

store bud. Men det andet er ligesom dette: »Du skal elske din næste som dig selv.« Vi må lære at efterleve disse bud her og nu. Bygge en himmel for os selv her, hvis vi venter at arve en himmel på den anden side.

Følgende julebon synes at være passende og af betydning:

Lad os bede, at styrke og mod til overmål må gives alle, som arbejder for en verden af forstand og forståelse. At det gode, som ligger i ethvert menneskes hjerte, dag for dag må vokse, at menneskene vil komme til at se mere klart, ikke på det som skiller dem, men på det som forener dem. At hver time kan bringe os nærmere til en endelig sejr, ikke for nation over nation, men for mennesket over dets egne onde gerninger og svagheder, at denne juletds sande ånd med dens glæde, dens skønhed, dens håb og frem for alt dens tro kan leve iblandt os, at fredens velsignelser skal blive vore. At det er til at bygge og vokse, til at leve i harmoni med andre, og til at lægge planer for fremtiden med tillid.

Må Herren velsigne jer alle med sundhed og styrke, må jeres hjem blive en hvilens himmel, hvor kærlighed, fred og forståelse bor. Må vi alle hver dag stræbe efter at tjene vor Himmelske Fader mere hengivent, og ved at gøre det have den sande julens ånd hos os i det kommende år.

De kærligste hilse

Mary G. Sorensen, Salt Lake City.

Månedens

SPØRGSMAAL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Lotterispil og brugen af Coca Cola

Spørgsmål:

Jeg beder Dem oplyse mig angående brugen af Coca Cola og andre lignende drikke, og om at spille bingo eller andre spil ved selskaber hos Kirkens medlemmer. Her i vort nabolag er der ved at blive dannet en gruppe damer, som vil spille en gang om måneden, og hver medbringer en lille ting, som der skal spilles om. Jeg bryder mig ikke om at være med og vil gerne vide, hvordan Kirkens stilling er med hensyn til sådanne forsamlinger eller grupper.

Svar:

Tiden er kostbar og bør udnyttes til en eller anden nyttig beskæftigelse eller til studium, hvor sindet kan blive oplyst og gå åndeligt frem. Selv om der ikke er noget til hinder for, at brødre og søstre træffer sammen fra tid til anden for at slappe af, er det imod Jesu Kristi evangeliums ånd og lærdomme at bruge tiden til en eller anden tåbelig ting, som f. eks. at spille kort eller lotteri.

Af en kemiker fik jeg bestemte oplysninger om, at Coca Cola og lignende drikke er nøjagtig lige så skadelige som te eller kaffe, og hans råd var at afholde sig fra alle sådanne drikke.

Hvis jeg forstår det rigtigt er bingo en mild form for lotterispil. Hvor meget bedre ville det ikke være, når en gruppe af Kirkens medlemmer kommer sammen for at slappe lidt af, at de så bruger deres tid til en eller anden diskussion om de vigtige principper i Jesu Kristi evangelium eller hører på en eller anden historisk fortælling om Kirkens historie eller om en bemærkelsesværdig oplevelse, som kan være trosfremmende så vel som interessant for alle de tilstedeværende. Der er så mange måder man kan underholde hinanden på, når man kommer sammen og på samme tid blive opbygget ved at høre om en eller anden begivenhed, som har særlig forbindelse med evangeliets forkyndelse, oprettelsen af pionersamfund, og tusinder af andre ting, som vil være trosfremmende.

Det Gamle Testamente, Mormons Bog, ja selv Kirkens historie er fyldt med trosfremmende begivenheder, som aldrig bør glemmes og som aldrig bliver gamle ved gentagelse. Herren har befalet Kirkens medlemmer at forberede deres sind ved studium og ved tro, og de gamle profeter har forudsagt en strålende dag, der skal komme før Guds Søns andet komme, en dag, hvor Herren, som der står skrevet, vil indgå en ny pagt med Israels hus:

»Ven skal ikke mere lære sin ven eller broder sin broder og sige: 'Kend Herren!' Thi de skal alle kende mig fra den mindste til den største, lyder det fra Herren; thi jeg

tilgiver deres brøde og kommer ikke mer deres synd i hu.«
(Jer. 31:34).

Hvilken strålende dag det vil blive! Ydermere er denne dag, i henhold til Herrens åbenbaring, nær for hånden. Der står skrevet:

»Sandelig siger jeg jer ,at dette slægtled, i hvilken alle disse ting skal komme frem, skal ikke forgå, førend alt, hvad jeg har sagt jer, skal blive opfyldt.« (Joseph Smith 1:34).

Joseph Fielding Smith.

Den bedste julegave

er en af Kirkens bøger eller et abonnement på STJERNEN

PRISLISTE:

MORMONS BOG	kr. 8,00
MORMONS BOG, bibelpapir, guldsnit	kr. 10,00
LÆRE OG PAGTER	kr. 6,50
DEN KOSTELIGE PERLE	kr. 6,50
BIBEL-CITATER	kr. 2,50
ET STORT OG FORUNDERLIGT VÆRK	kr. 15,00
JESUS KRISTUS	kr. 30,00
GUDS RIGE GENOPRETTET	kr. 25,00
TRE-I-ÉN (Mormons Bog, Lære og Pagter, Den Kostelige Perle i ét bind)	kr. 35,00
KRONET MED HERLIGHED	kr. 12,50
EN ADVARSELS RØST	kr. 3,50
TROSARTIKLERNE, stift bind	kr. 7,00
TROSARTIKLERNE, blødt bind	kr. 9,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, stift bind	kr. 7,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, blødt bind	kr. 7,50
HVEM ER MORMONERNE?	kr. 3,00
VEIEN TIL FULLKOMMENHED (norsk)	kr. 10,00
MORMONISMEN I BILDER (norsk)	kr. 30,00
SØNDAGSSKOLE-SANGBOG	kr. 1,00
SLÆGTSBOG, heftet	kr. 14,75
SLÆGTSBOG, indbundet	kr. 27,75
DEN DANSKE STJERNE, årsabonnement	kr. 25,00
(i udlandet \$ 5,00)	
DEN DANSKE STJERNE, halvårsabonnement	kr. 13,00
(i udlandet \$ 3,00)	
(Gavekort kan fås uden ekstra betaling)	
GENEALOGISKE SKEMAER:	
Familieskemaer, engelske eller danske	kr. 0,12
Anetavler, engelske eller danske	kr. 0,12
Anetavler, cirkelformede, til 10 generationer	kr. 6,50
Anetavler til arbejdsbrug	kr. 5,50
SLÆGTSKALENDEREN	kr. 7,00
PLATTER (bornholmsk keramik) med Salt Lake Templet	kr. 3,00

Ovenstående bøger og andet materiale kan bestilles på missionskontoret ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Dalgas Boulevard 164, København F.

Der må regnes med mindst en uges leveringstid, idet det tager 3-4 dage at få pengene pr. giro.

Husk altid på talonen at anføre, hvad De ønsker, også selv om De har sendt brev med bestilling i forvejen.

Hjælpeforeningen

December måneds betydning for Sidste Dages Hellige

På denne årstid vender vore tanker sig mere end ellers mod vore familier og venner, og i erindring om de kostelige gaver, guld, røgelse og myrra, der blev skænket Frelseren, giver vi gaver til vore kære og sender hilsener til venner og bekendte. Men alligevel sker det ofte, at vi midt i vore juleplaner og jagen efter at nå alt det, vi har påtaget os, glemmer december måneds sande betydning. Det kan være „at vi i vor travlhed — for slet ikke at tale om forvirring! — har forsonet at lære vore børn den forskel, der er mellem al den fest og halloj, der hører til julemandens besøg med påfølgende udveksling af gaver, og så den ærbødighed vi bør skænke mindet om Frelserens fødsel. Det kan også godt være, at det budskab om fred og god vilje, der for så mange år siden lød til hyrderne, endnu ikke er blevet et fast punkt i vor fejren af julen, således at vore børn er i fare for at gå glip af dette det allervæsentligste.

For Sidste Dages Hellige har juletiden en ganske særlig betydning. Den 23. december 1805 blev der i Joseph og Lucy Smith's hjem i Sharon, Windsor County, Vermont, født en søn, som fik navnet Joseph. Det var en dreng, som var bestemt til at modtage en guddommelig bekræftelse på, hvem den Herre Jesus og Gud Faderen var, og at Faderen havde en plan for sine børns evige fremgang. I sit 15. år bad denne unge Joseph om vejledning til at finde den religiøse organisation, han kunne slutte sig til, og svaret var over al forventning:

Da lyset hvilede på mig, så jeg to personer, hvis glans og herlighed trods enhver beskrivelse, stående over mig i luften. Den ene af dem talte til mig, kaldte mig ved navn og sagde, idet Han pegede på den anden: Denne er min elskede Søn. Hør ham!

(Joseph Smith 2:17).

Kære søstre!

Hvorfor kommer der ikke flere søstre til vore møder i Hjælpeforeningen? Hvorfor kommer de unge kvinder ikke? Forstår de ikke det privilegium det er at være medlem af en organisation, der er organiseret ved Guds kraft? Forstår de ikke, at ved at tage del i Hjælpeforeningens arbejde kan de blive bedre hustruer, mødre og kvinder?

Hvilken kvinde har ikke brug for hjælp til at opdrage sine børn i evangeliet, hjælp til at støtte sin mand i præstedømmet, hjælp til at efterleve vor Himmelske Faders befalinger, hjælp til at glemme sig selv og tjene andre,

Denne tillid til vor himmelske Fader og til Hans villighed til at drage nær til den, som søger Hans vejledning, blev et vejledende princip i den genoprettede Kirke. For det blev overdraget Joseph Smith at gengive til jorden det evige begreb om Guds natur og Hans Son, Jesu Kristi mission. Det blev givet Joseph Smith at vidne for verden, at himlene var blevet åbnet for ham, og at han havde set Faderen og Sønnen. Tro på en personlig Gud, og troskab mod det Evangelium, der blev praktiseret i den oprindelige Kirke, havde været tabt i de mange, mellemliggende århundreder. Den gamle sandhed, de evige ordinauser og Præstedømmets magt blev gengivet til jorden gennem Joseph Smith, og således blev det givet hans og de efterfølgende generationer at få sand kundskab om betydningen af Kristi komme til jorden.

Derfor har december måned en betydning, der langt overgår alt, hvad skønt og smukt vi kan finde på i julen. Dette kan kun blive en afglans af virkeligheden.

Hvad hører vi nu i det Evangelium, som vi har modtaget?

En glædes røst! En nådens røst fra himlen og en sandhedsrøst fra jorden ... gode tidender om stor glæde ... Og atter, hvad hører vi? Gode tidender fra Cumorah! Moroni, en engel fra himlen, forkyn- der profetiernes opfyldelse ... (Lære og Pagter 128:19—20).

HJÆLPEFORENINGEN FØJER SINE ØNSKER OM EN GOD OG GLÆDELIG JUL TIL DE MANGE ANDRE, DER GENNEM »STJERNEN« SENDES ALLE SØSKENDE.

for Hjælpeforeningen
Inger Rasmussen

hjælp til at udvikle sine talenter, til at forbedre sit hjem og tjene sin Gud?

Vor Himmelske Fader giver os denne hjælp gennem Hjælpeforeningen; modtag den, kære søstre!

Jeg er meget taknemmelig for min tid som præsidentinde i Jylland distrikt, for alle de gode ting jeg har lært, for alle de gode søstre, deres kærlige ord og handlinger, for sammenholdet med mine medarbejdere, for deres hjælp og vejledning. Må Gud velsigne jer alle!

Soster Grethe Lundbæk

KØBENHAVNS DISTRIKTSPRÆSIDENTSKAB

ønsker alle søskende, nær og fjern, en

GLÆDELIG JUL og et GODT og VELSIGNET NYTÅR.

Orla Rasmussen

Hans Billeskov Jansen

Jørgen Ljungstrøm

En storslået fest

Efter ovennævnte konference, nærmere betegnet den 24. februar 1852, havde Kirkens medlemmer i København arrangeret en storslået afskedsfest for præsident Erastus Snow. Festen formede sig som en af de mest bemærkelsesværdige i Missionens historie. Der var blevet lejet en stor og rummelig sal i »Hotel du Nord«. Salen var smukt pyntet med bannere, hvoriblandt et var malet med store bogstaver »Herrens Løve« som en hyldelse til præsident Snow, en af Herrens tolv apostle i denne uddeling. Det blev en uforglemmelig fest for ham og alle deltagere på grund af de mange tegn på kærlighed og hengivenhed, der blev vist denne den første præsident for Missionen. Der var ingen kostbare gaver, men den kærlighed og hengivenhed, der blev vist den bortdragende, rørte alles hjerter. I årene, der kom, blev der holdt mange fester til ære for afløste missionspræsidenter og missionærer, fester, som altid vil leve i mindet. Der var omkring 300 mennesker til stede ved denne fest og banket.

Et lille tegn på den hengivenhed, de hellige nærede for præsident Snow, og bevis på, at de ikke havde glemt ham, kom til orde ved en lignende lejlighed, da præsident John E. Forsgren forlod landet sammen med et større selskab af udvandrende medlemmer. Ved hin lejlighed havde en af de unge i København skrevet og komponeret en sang, hvori der blev sendt kærlige hilsener til den elskede apostel i Zion fra de hellige i Skandinavien. Præsident Snow forlod København den 4. marts 1852 efter næsten to års forkyndelse af evangeliet dér.

Ældste John E. Forsgren fik overdraget hvervet som præ-

sident for Den skandinaviske Mission efter Erastus Snow, men det var kun et spørgsmål om nogle få måneder. Ældste Willard Snow, Erastus Snøvs broder, blev af præsidentskabet i Liverpool kaldet til at efterfølge præsident Forsgren. Præsident Snow kom til København den 26. april 1852 og blev modtaget med åbne arme af Kirkens medlemmer. Han overtog den fulde ledelse af Missionen i december samme år, da præsident Forsgren forlod Danmark med et stort selskab af emigranter.

Arbejdet gik stadig fremad, selv om modstand og forfølgelse var en del af den kost, Kirkens medlemmer måtte indtage. Forfølgelser og mishandlinger fandt sted overalt i landet. Det var altså endnu forbundet med store personlige ofre at antage det gengivne Jesu Kristi evangelium. I mange tilfælde måtte de nyomvendte give afkald på familie, slægt og venner, som intet ville have med dem at gøre, efter at de havde sluttet sig til Kirken. Vi kan let forstå, hvilke frygtelige hjertekvaler sådanne forhold voldte. Vi må igen tage hatten af for disse pionerer, som ikke veg tilbage for noget, fordi de var overbevist om deres sags retfærdighed og sandhed. Den menneskelige natur lader sig ikke bøje eller knægte, som historien er fuld af beviser på. Det var afgjort ikke nogen let sag at være medlem af Kirken i hin tid, enten det var i Amerika, England, Sverige, Norge eller Danmark. Alle vegne måtte de hellige udstå forfølgelser og modstand.

Et tragisk dødsfald

En speciel konference blev afholdt i København, begyndende fredag den 12. august 1853. Her blev Willard Snow opretholdt som præsident for Missionen med Peter O. Hansen og Hans Peter Jensen som rådgivere. Mens præsident Snow talte ved et møde om mandagen den 15. august, blev han pludselig syg og faldt om foran flere af brødrene, som øjeblikkeligt knælede ned for at hjælpe ham. Den følgende dag bad præsident Snow om at blive ført til England med den første båd, der afgik. Men da han stadig var angrebet af sygdommen, blev han indlagt på hospitalet. Der blev af-

holdt flere faste- og bønnemøder for den syge, og han blev også bedre, men ikke tilstrækkeligt. Ældsterne Hansen og Jensen bragte ham derfor ombord på skibet »Transit«. Søndag morgen den 21. august fik han et nyt anfald og døde om aftenen. I overensstemmelse med kaptajnens instruktioner blev præsident Snow sænket i havets dyb. Han blev således begravet i en vandgrav. Det var almindeligt i de dage, at personer, der døde ombord på et skib, blev nedsænket i vandet. Mange emigranter har også mødt denne skæbne. En trist skæbne, synes man, for de efterladte, som aldrig kunne besøge deres kæres sidste hvilested.

Præsident Willard Snow, som var meget afholdt af søskende i de nordiske lande, var den anden ældste, der blev sænket i havets dyb. Den første var ældste Knowlton F. Hanks, som døde på havet på vej til Selskabsøerne den 3. november 1843. Præsident Snows død var et hårdt slag for Missionen og dens medlemmer, hvoraf de fleste jo ikke havde særlig megen erfaring i Kirken.

Ældste John Van Cott, som virkede i England, blev øjeblikkeligt beskikket som præsident for Den skandinaviske Mission og ankom til København den 4. september 1853.

Indsamlingens ånd stadig virksom

De hellige i Danmark var grebet af indsamlingens ånd, da året 1853 lakkede mod enden. Der var mange grunde hertil. Først og fremmest troen på Zion som det centrale indsamlingssted for de hellige. Dernæst kom de svære forfølgelser, som medlemmerne var udsat for. De længtes efter at komme til et sted, hvor sådanne forhold ikke eksisterede. Og nu begyndte breve at komme fra slægt og venner i Utah. Brevvekslingen mellem Utah og Danmark blev nu og i de følgende år hyppigere og hyppigere. I mangfoldige tilfælde tegnede emigranterne et betagende billede af det nye land, og deres breve blev ganske naturligt diskuteret, når medlemmerne kom sammen i hjemmene. Nogle af de nykomne var velstående, men var ikke bange for at hjælpe deres mindre heldigt stillede brødre og søstre, et smukt træk, som

stadig står som et vidnesbyrd om deres beredvillighed til at hjælpe. Den 22. december, altså kun to dage før jul, og et år efter at det første emigrationsselskab forlod København afsejlede 301 sidste dages hellige fra Danmarks hovedstad ombord på dampskibet »Slesvig«. Masser af nysgerrige var samlet på kajen for at tage begivenhederne nøjere i øjesyn, og der blev som sædvanlig udslynget trusler og ukvemsord. Da ældste Peter O. Hansen gik hjem, efter at skibet var sejlet, blev han overfaldet og temmelig slemt mishandlet. Blandt andet mistede han en del blod. Fire dage senere afsejlede over 200 igen fra København. Mens dette selskab opholdt sig i Liverpool, blev børnene angrebet af feber, og 22 af dem døde og ligeledes 2 voksne. Vi kan ikke sætte os ind i den sorg, disse dødsfald må have forvoldt deres pårørende og hele rejseselskabet.

Det er her interessant at bemærke, at af alle emigranter i året 1854 fra Kirken, led skandinaverne de største tab. Der var omkring 680 i de to rejseselskaber, der forlod Danmark i december 1853, og af disse nåede kun omkring 500 deres bestemmelsessted den 5. oktober 1854 eller et tab på over 25 %. Af disse døde – som allerede omtalt – nogle i Liverpool, andre på vejen over Atlanterhavet og endnu flere på vejen over de endeløse prærier, hvor der findes mangan »en ukendt grav«. Kan vi fuldt ud sætte os ind i den hjertesorg, det må have været for et par forældre at sige farvel til deres lille dreng eller pige ude på sletterne, for aldrig mere at se deres grav? Denne tildragelse må have plaget dem hver eneste dag af deres liv; selvfølgelig fandt de trøst i forvisningen om, at en skønne dag ville de igen få lov til at se deres kære.

I begyndelsen af 1854 blev forfølgelser og pøbelvælde så almindelige, at møderne måtte aflyses, og der blev ikke holdt offentlige møder i tre måneder. Politiet stod mere eller mindre ligegyldigt overfor disse tildragelser og viste dermed tydeligt, på hvis side deres sympati var. I årets løb blev flere nye grene organiseret, og Guds værk gik fremad. I 1854 blev der døbt 916 nye medlemmer, et herligt resultat, og medlemsantallet for hele Missionen var 2069. Af de nye medlemmer emigrerede 255 eller over en fjerdedel. Emigratio-

nen tog altså en meget værdifuld del af de nye indlemmede. Vi kan let forestille os, hvilken forøget kraft disse ville være blevet for Kirken, dersom de var forblevet i Danmark.

I juni måned udkom der en brochure skrevet af dr. H. C. Rørdam, som vakte betydelig opsigt og forårsagede stærk opposition mod Herrens værk i Danmark. Brochurens titel var »Nyt Bidrag til Oplysning om Mormonerne«. I en ledende artikel i »Stjernen« for den 1. juli imødegås artiklen på det skarpeste. Vi aftrykker den hermed i sin helhed:

Den 1ste Juli.

»Sandhed vil sejre.« Vi har nylig faaet et lille Skrift i vore Hænder betitelt »Nyt Bidrag til Oplysning om Mormonerne«; meddelt af Dr. H. C. Rørdam. Vi skulde ikke nedlade os til at tage Notize af det, var det ikke for de ligefremme aabenbare Usandheder som det indeholder, hvilke synes at være lavede i den Hensigt at skade et uskyldigt Folk og muligviis paaføre det Forfølgelse; dog venter vi ingen slemme Følger af Skriftet forsaavidt som det kommer til dem der er rettænkende og betindige, thi de vil kunne see Forfatterens Urimelighed, som og den Aand han er dreven af.

Først omtaler han, »at der stede har været ymtet om, at Levnets Rænhed var tvivlsom hos dette Parti, især hos dets Ledere,« og siger at »amerikanske Aviser paastode, at den rye Prophet Joseph Smith og Partiets fornemste Ledere førte et ukydsk Levnet,« og at der »opstod Vidner imod Joseph Smith, som godtgjorde, at han under Paaskud af sin prophetiske Myndighed havde forført Koner og Piger.«

Derefter siger Forfatteren, at »Mormonerne have baade i Avisartikler og i deres egne Blade længe fralagt baade deres Parti og deres Ledere denne Beskyldning og have paastaet at det Altsammen var falsk og løs Opdigtelse af deres Modstandere, for at sværte en uskyldig Sekt og mistænkeliggjøre dens æd'le, rene Lære. Ogsaa her hos os paa forskjellige Steder i Landet har der været forelagt Mormonernes Udsendinge Spørgsmaal om dette Punkt; men de have hidtil stede høitideligen forsikret, at de vare ganske uskyldige og rene, at deres Lære ikke tilstedte en Mand at have flere Koner o. s. v.« Men nu forkynder de med en ublu Frækhed ganske tillidsfuldt, at Flerkonelæren er en Guds Befaling til »de Sidste Dages Hellige« og »en Part af det evige Saliggjørelsens Evangelium.« Nu vel, lad os spørge: hvad har Flerkonelæren med visse afskyelige Laster at gjøre, som de beskyldes for, eller hvor kan den regnes tilsammen dermed? De sidste Dages Hellige har altid benegtet visse Beskyldninger, og vil fremdeles benegte dem, fordi de er usandfærdige og alene anvendes af saadanne, som holder mere av dem end av Sandheden. (Hvad Læren om flere Koner og om det himmelske Ægteskab angaaer, den troer de sidste Dages Hellige paa).

Atter siger Forfatteren: »Hvad der saaledes aabenbart læres og forkyndes, har man nu ogsaa begyndt praktisk at sætte iværk, navnlig i Vensyssel, hvor Mormonernes Sendebud ere i levende Virksomhed, og hvor Mænd og Kvinder støttende sig til deres nye Propheters Autoritet

have begyndt at leve iflæng med hverandre.« Om dette siger vi med frit Mod at det er Løgn. Det vilde være stridende mod vore kirkelige Love, eftersom ingen haver Myndighed til at administrere i disse hellige Ordinanzer, undtagen han, som er Præsident over den hele Kirke og han er ikke her, ei heller har han bemyndiget nogen her til at foretage disse Ordinanzer, endvidere vilde det ogsaa blive Overtrædelse af Loven i dette Land, og vi erklærer, at hverken Doctoren eller nogen anden Mand kan vise os et eneste Tilfælde i Vensyssele eller i Europa, hvor en Sidstedagshellig har taget sig flere Koner; udpeg den Paagjældende! viis os hvor det er skeet! fremfør Vidnerne! saa at Landets Love maa blive æret og sat i Kraft paa alle saadanne Personer; og kan I ikke, saa vær stille og mere forstandig end at sammenblande Hoer og Kvinders Forførelse med Læren om flere Koner, hvilke praktiseredes af hellige Mænd i gamle Dage og er tilstrækkelig beviist af Bibelen, saavel som ved Nutidens Aabenbaring og Fornuften. Fornærm ikke en saa oplyst Prophet som Jacob, der havde flere Hustruer, af hvilke de tolv Patriarker blev født, efter hvilke alle Israels Stammer blev nævnet, og ydermere, een af disse Hustruer blev bæret med at være Stammemoder til Jesus Christus efter Kjødet. Vi kunde nævne mange flere, hvem Herren agtede og hvis Navne er skrevne i Bibelen, hvem denne Forfatter fornærmer ved sin Opposition imod Sandheden, men vi tænker det ikke nødvendigt at dvæle længere ved denne Gjenstand for denne Gang.

Forfatteren besværer sig dernæst over »ny Aabenbaring,« og betragter det som en af de største Vildfarelser hos Mormonerne, og i Opposition til mere Aabenbaring henviser han til Joh. Aab. 22. 18, 19, hvilket Sted anvendes af Leiesvendene i vore Dage som et absolut afgjørende Argument imod Læren om mere Aabenbaring. Enten maa de være meget glemsomme eller fuldendt i Vankundighed, ellers maatte de dog vide, at ovennævnte Skriftsted angaaer ikkun Johannes Aabenbaring, eftersom den da ikke var lagt til Bibelen endnu. Dersom dette Skriftsted vilde bevise at der ikke skulde skee mere Aabenbaring efterat det var sagt, saa kunde det ogsaa blive beviist at der ikke skulde skee mere Aabenbaring efter at Mose havde sagt: »I skal intet lægge til det Ord, som jeg byder Eder, og intet tage derfra, at I maa bevare Herrens eders Guds Bud, som jeg haver budet Eder.« (5 Mos. 4. 2.) Dersom da deslige Skriftsteder ere givne i den Hensigt at tillukke Himlen og gjøre Ende paa al videre Aabenbaring, da maa de Aabenbaringer som gaves til Propheter efter Moses, til Jesus Christus og til hans Apostle, indbefattende Johannes paa Øen Patmos, være uden betydning og ikke værdt at agte paa. Ak! hvor er de vankundige og kortsynede, som ikke haver Jesu Vidnesbyrd, som er Prophetiens Aand! Visselig, alle saadanne som negter ny Aabenbaring, haver ikke Sandhedskjerlighed i dem, »derfor skal Gud og sende dem kraftige Vildfarelser, at de skal tro Løgnen paa det alle skal dømmes, som ikke troede Sandheden, men havde Velbehag i Uretfærdighed.« (2 Thess. 2. 11, 12.)

Atter, dersom ny Aabenbaring sættes tilside, da begriber vi ikke hvorledes Nutidens Præster har faaet deres Myndighed, eftersom Ingen efter Pauli Ord, Heb. 5. 4, »kan tage sig selv den Ære, men den, som er kaldet af Gud ligesom Aaron var,« nemlig ved Aabenbaring, følgelig maa de handle under en anden Myndighed, og vi kunde nok have Lyst til at vide om de ikke vilde passe godt til det Sted (2 Tim. 4. 3, 4.) hvor Paulus siger »den Tid skal vorde, da de ikke skal fordrage den sunde

Lærdom, men efter deres egne Begjeringer tage sig selv Lærere i Hobe-
tal, efter hvad der kildrer deres Øren. Og de skal vende Ørene fra Sand-
heden, men henvende sig til Fabler,« og vi vil overlade det til Folket
at dømme om de ikke »lærer for Betaling og spaaer for Penge,« og dog
trøster sig ved HERREN sigende: »er ikke HERREN midt iblandt os?
der skal ikke komme Ulykke over os.« (Micha 3. 11.) Saa vil vi atter
spørge Alle som kalder sig efter Christi Navn og fornægter ny Aaben-
baring, om Pauli Propheti, 2 Tim. 3, 5, ikke vil passe til dem, idet han
siger de skulde »have Gudfrygtigheds Skin, men fornegte dens Kraft,«
og til videre Oplysning om denne Gjenstand ville vi henvise til en Række
Smaaskrifter betitlet Mormons Bogs guddommelige Troværdighed af Pro-
fessor O. Pratt.

Atter siger Forfatteren, »Den anden Hovedvildfarelse er, at de gan-
ske forbigaae Syndefaldet.« Og atter siger han, »De forbigaae ganske
Rom. 5. 12. »at Synden kom ind i Verden ved et Menneske, og Døden
ved Synden, og Døden trængte sig saa igjennem til alle Mennesker, idet
de syndede alle.« Nu vel, alt hvad vi har at sige er, at Forfatteren for-
sættelig forventer Tingene, ellers maa han være uvidende om vore Prin-
ciper, og for at han kan komme ud af sin Vildrede vil vi raade ham til
at omvende sig og blive rigtig underrettet førend han gjør en saadan
Paastand igjen som den foregaende, og om han da vil læse vore Skrif-
ter, især Sandhedsrosten, saa maa han see sin Feiltagelse og hans egen
Samvittighed burde sige ham, at han har Uret.

Vi skal ikke omtale ethvert Punkt som Forfatteren berører eftersom
vi ikke har Rum, og det er desuden heelt unødvendig eftersom ethvert
skarpsindigt Menneske let kan see den Aand som han drives af. Vi vil
henlede Læsernes Opmærksomhed til eet Sted, der lader til at være
efter Mandens Aand, nemlig hvor han siger at Emigranterne efter at
være komne til Zion, ikke er tilladt at sende Breve derfra uden igjennem
Formændenes Hænder, og at ingen tillades at afsendes med Posten,
hvori findes Noget, der kunde tjene til at forkleine Samfundet. Vi vil
kun spørge, hvorledes der kunde gives en mere frivillig Forvendelse end
denne, for vi veed af personlig Kundskab, at dette er aldeles usandt og
uden Grundvold, og desuden strider det jo imod den sunde Fornuft og
har sletningen Rimelighed, da hele Postvæsenet i Utah Territorium er
etableret af Regjeringen over de Forenede Stater og alt er ordnet ved
Lov, og dersom nogen vilde opbryde et Brev, vilde de være underka-
stede Fængselsstraf; og atter, hvilken Møje og Tidsspilde vilde ikke det
være for Kirkens Forstandere at gjennemsee saa mange Tusinde Breve
som afgaaer hver Maaned. — Ak, hvor Menneskene er urimelig, naar de
mangler Sandhedens Aand! Give til Gud at alle saadanne Mænd vilde
omvende sig fra deres vildfarende Veie og forsage dem, med en Gud
velbehagelige Ruelse for alle deres Synder, og blive døbt i Vand til Synds-
forladelse ved Een der har Myndighed til at forvalte Guds Riges Ord-
nanzer, faa Haandspaalæggelse for den Hellig Aands Gave, og derefter
vedblive tro at holde alle Budene indtil Enden; saa skulle de blive frelst,
men paa ingen anden Grundsætning kan nogen opnaa Salighed i Guds
Rige.

Første officielle besøg af en generalautoritet

Den 27. september 1854 ankom præsident Franklin D. Richards på officielt besøg til Danmark. Præsident Richards præsiderede over Den europæiske Mission med hovedkvarter i Liverpool i England. Kirkens medlemmer modtog ham med åbne arme, som de altid har modtaget Herrens apostle. Forventningerne var store og hjerterne åbne. Præsident Richards talte ved en konference i København og ved andre velbesøgte møder. Ældste Carl Widerborg virkede som tolk for præsident Richards.

Emigrationen fortsatte stadig. Mod slutningen af året 1854, nærmere betegnet den 24. november afsejlede omkring 300 fra København ombord på skibet »Cimbria« under ledelse af ældste Peter O. Hansen, som havde tilbragt over fire år i Danmark. Han var den første missionær, der kom til Danmark. Skibet rettede kursen mod Frederikshavn, hvor 149 andre personer kom ombord. Rejsen skulle så fortsættes over Nordsøen til England, men om natten den 27. begyndte det at storme, og stormen antog sådanne dimensioner, at kaptajnen, en mand med mange års erfaring på søen, anså det for rådeligt at vende kursen om og lægge til ved Mandal i Norge. Skibspassagererne måtte tilbringe mange dage i Norge, mens vindene rasede ude på havet. Nogle af de hellige fandt logis ude i byen, hvis indbyggere var gæstfrie og nysgerrige efter at se, hvordan disse mormoner nu så ud. Flere af brødrene prædikede til folk, og nogle af dem blev interesserede i evangeliet.

Den 7. december syntes vejrforholdene at være så gunstige, at »Cimbria« igen begav sig på rejse. Men det varede ikke længe, førend de fandt ud af, at det bedre vejr kun var begyndelsen til en endnu værre storm. Den næste morgen, da vinden hylede med uhørt voldsomhed, bestemte kaptajnen sig til at vende tilbage til Mandal, men bølgerne og strømmen var så stærke i retning af Norge, at kaptajnen be-

Genealogisk Forening

Nu, da første del af skemaerne i »Tre generationer familieskemaer«-programmet er afsendt til Amerika, kan vi gøre resultatet op med hensyn til skemaernes udfyldning og medlemmernes forståelse af hvordan dette skal gøres. Det viser sig desværre, at alt for mange af skemaerne var urigtigt eller mangelfuldt udfyldt, så skemaundersøgerne har haft et stort arbejde med at kontrollere dem og rette dem eller sende dem tilbage til søskende til rettelse.

Selve programmet med indsendelse af skemaerne fortsætter, så de søskende, der endnu ikke har udfyldt skemaerne og sendt dem ind, må ikke tro, at de slipper for dette arbejde! Det er hensigten, at *alle* familier (enlige regnes i denne forbindelse med til familier), også de nye, som bliver døbt i fremtiden, skal udfylde og indsende skemaerne, som med regelmæssige mellemrum vi blive sendt i bundter til Amerika.

For at fremtidige skemaer kan blive så korrekte som muligt, vil vi lige gennemgå hvorledes de skal udfyldes således at vi kan undgå de fejl, som hyppigst er forekommet på de skemaer, som hidtil er indsendt:

Navne skal skrives med *efternavnet* først, med store bogstaver, derefter komma, og så alle fornavne i rigtig rækkefølge, altså f. eks. *HANSEN, Peter Christian*. Alle kvindenavne skal være *pigenavne*. Børnenes navne skrives på samme måde, og der må *ikke* anvendes gentagelses tegn ved børnenes navne, selv om de har samme efternavn.

Datoer skrives med dagen først med tal, så måneden med *bogstaver* (forkortet til de tre første bogstaver i ordet), og til sidst hele årstallet. Eksempel: 7. sep. 1743 (aldrig 7/9-43, som på amerikansk vil være 9. juli 1943).

Stednavne skal anføres med *sogn, amt og land*. (Foran eller over sognets navn må godt eventuelt anføres den landsby eller lille by indenfor sognet, som den pågældende person hører til). Amternes navne forkortes i henhold til den i »Genealogisk Instruktionsbog« anførte liste på side 24. Danmark forkortes til Den og skal altid anføres, når det drejer sig om Danmark, selv om det måske for os ser selvindlysende ud, at de pågældende stednavne hører til Danmark. Husk på, skemaerne skal til Amerika, og man kan ikke vente, at amerikanerne skal vide, at f. eks. Smørumovre ligger i Danmark!

Slægtskabsgrad skal *altid* anføres, og skal være familie-

repræsentantens slægtskabsforhold til de pågældende på skemaet, ikke omvendt. Altså ikke oldefar, hvor det er et oldebarn, der skriver skemaet. Slægtskabsgraden skal helst anføres med de engelske betegnelser. »Skemaer til udregning af slægtskabsgrad« kan købes hos Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse, Priorvej 12, København F., og koster 10 øre.

Ud for den person på skemaet, som er *anen*, sættes et X (i rubrikken »Børn«), og man må huske at anføre *ddbs-dato* i Kirken for dem, der er døbt i vor kirke. Ligeledes må anføres dato for dåb og endowment for de personer, for hvem der er udført tempelearbejde eller som selv har været i templet.

Oplysningskilder skal anføres detaljeret, altså ikke blot »Kirkebøger« eller »Folketællingers«, men *Kirkebog for Farup sogn, Folketælling 1787 og 1801, Film nr. B-738-4, Oplysninger fra barn nr. 4, o. s. v.* Hvis der ikke er plads nok i rubrikken til de nødvendige oplysninger, kan der vedheftes et ekstra stykke papir eller man kan skrive under børnenes navne, hvis der er plads dér. Da skemaerne bliver microfilm, må der *ikke* skrives noget som helst på bagsiden.

Skemaerne skal skrives med *blokbogstaver* eller på *maskine*, og der må kun anvendes sort, blå eller blåsortt bleg eller farvebånd. Rødt, grønt eller andre farver må ikke anvendes, da de er reserveret til Genealogical Society's interne brug ved gennemgangen af skemaerne.

Der må anvendes *gentagelsestegn* ved *stednavne*, hvor de samme navne står umiddelbart under hinanden, men *aldrig* ved personnavne og datoer.

Der må *ikke* skrives streger gennem 7-taller eller streger over u-er og ingen bindestreger, punktum'er eller komma'er mellem fornavnene, med mindre f. eks. navnene virkelig skrives med bindestreg på dåbs- eller navneattest.

Vi beder indstændigt søskende, som udfylder skemaer, enten til »Tre generationer«-programmet eller til tempelearbejde, om nøje at overholde ovenstående regler for udfyldelsen, derved sparer de både sig selv og dem, der skal undersøge og kontrollere skemaerne, for meget arbejde, besvær og ærgrelse.

Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse.

NEUTRALE SPØRGESKEMAER,

velegnede til at sende til familie og venner, som ikke er medlemmer af Kirken, kan fås hos *Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse, Priorvej 12, København F.*

Prisen er 10 øre pr. stk. og beløbet går ubeskåret til kirkebyggeriet.

Betalingen kan sendes pr. *postavisning* eller i *frimærker*, men må *ikke* sendes til Kirkens almindelige girokonto. Husk på talonen at skrive hvad der ønskes.

Søndagsskolen

Lento ALEXANDER SCHREINER

mf

mf

Nadververs for december:

»... se til, at I ikke værdigt delta-
ger i Kristi nadver; men se til, at I gør
alting værdigt ...« (Mormon 9:29).

Nadververs for januar:

»Jesus sagde: '... hold fred med
hverandre!'« (Mark. 9:50).

Søndagsskolesang for december:

»Med undren stor«. (Nr. 19 i den blå
sangbog).

Søndagsskolesang for januar:

»Gør hvad er ret«. (Nr. 78 i den blå
sangbog). Bemærk, at forsamlingen er
tilbøjelig til at synge melodien i denne
sang anderledes end noderne viser.

Et fortsat godt forhold mellem elev og lærer

af Thomas J. Parnley

Tolvte og sidste artikel i serien »Fasthold et velkommen«

Det er på sin plads, at den afsluttende artikel i serien »Fasthold et velkommen« koncentrerer om forholdet mellem elev og lærer. Når alt kommer til alt, drejer det sig for os som lærere først og fremmest om den enkelte og hvad vi kan gøre for hans åndelige udvikling. På en tid, hvor der gøres et stort arbejde med slumnsyn til emnets fremførelse, er det bydende nødvendigt, at der omhyggeligt bliver lagt lige så stor vægt på det lige så vigtige forhold mellem lærer og elev.

På grund af vor fordelagtige stilling som ledere er vi som lærere yderst gunstigt stillet med hensyn til at trække eleverne til os og derved få en mere effektiv undervisning. Der findes utallige måder, hvorpå dette kan gøres, således som følgende eksempler og diskussion viser.

»Med kurs mod fængslet« var den bemærkning, der stod på 200 børns kort i Baltimore slumkvarter, børn, hvis forhold var blevet undersøgt af en sociologisk klasse ved John Hopkins Universitetet. Deres omgivelser, deres forbrydertendenser og deres mørke fremtidsudsigter kunne ikke betyde noget andet.

Femogtyve år senere bestemte den anden sociologiske klasse sig til at følge disse 200 børn op for at finde ud af deres skæbne. Til sidst var man kommet i forbindelse med alle de oprindelige på nær nogle få, og det så tilsyneladende ud, som om forudsigelsen var gået næsten

fuldstændig skævt — kun to af gruppen var i fængsel eller havde nogensinde været der!

Øjeblikkelig begyndte klassen at søge efter svaret på, hvorfor disse personer var respektable medlemmer af samfundet i stedet for forbrydere. Snart viste grunden sig — »Tante Hannah!« Hun havde været lærerinde i slumkvarteret i 40 år og havde været en betroet veninde, rådgiver, kammerat — en moder — for tusinder af hjemløse og omflakkende børn. Hun havde vundet deres tillid, deres respekt og deres kærlighed og havde inspireret dem til en sund levevis. Når de havde besværligheder, hjalp hun dem, og de blev betroet til hendes omsorg. Hun troede på dem og fik dem ind på vejen mod høje idealer og værdifuldt arbejde.

Det er ganske klart ud fra denne dramatiske historie, at kærlighed er nøglen til et godt forhold mellem lærer og elev. Frelseren sagde til os, at vi skulle elske hverandre.

En anden ting i vor opskrift er den tillid og respekt, som en lærer må have til en elev, for at der skal herske et godt forhold mellem dem. Følgende historie illustrerer på smukkeste måde dette.

Søster Emma Ray McKay, Præsident David O. McKays hustru, fortæller om den gang hun af skolelederen blev præsenteret for sin klasse som den nye lærerinde. Skolelederen udpegede en dreng, som havde kastet en flaske

blæk på den tidligere lærerinde, og antydede at drengen sandsynligvis ville behøve streng disciplin.

Søster McKay behandlede på sin søde, rolige måde problemet på en mesterlig måde. Hun skrev en kort bemærkning til drengen og gav ham den ganske roligt uden at de andre så det. Den lød: »Earl, jeg tror skolelederen tog fejl, når han mener du er en slem dreng. Jeg stoler på dig og ved at du vil hjælpe mig til at gøre dette klasseværelse til det bedste i skolen.« Drengens ansigt lyste op, da han læste brevet.

Da Earl vendte hjem om eftermiddagen, viste han brevet til sin moder, men bad hende om ikke at odelægge det. Han sagde at han ville bære det på sig ved sit hjerte. Det er uundværgeligt at sige, at han blev en af de drenge, der opførte sig bedst i skolen.

Den måde drengen reagerede på søster McKays tillid på, udtrykkes træffende i Præsident Hugh B. Browns ord, hvor han siger: »Der findes ikke noget så stimulerende i livet som at vide, at der er nogen, som stoler på en.«

Hvad kan en lærer ellers gøre for at udvikle et godt forhold til sine elever? Hver lærer og lærerinde burde visselig tænke over følgende spørgsmål. Pladsen tillader ikke, at vi kommer ind på en diskussion om dem. Heldigvis er det, der er underforstået ved hvert af dem, tydedigt nok.

1. Kender jeg navnene på alle de elever, som burde være i min klasse? Dette omfatter navnene på den passive liste så vel som dem på den aktive liste.

2. Kender jeg familiebaggrunden for hver enkelt elev? Ved at kende den kan jeg lettere forstå, hvorfor den enkelte reagerer som han gør.

3. Kender jeg hver enkelt elevs særlige interesser?

4. Lægger jeg vægt på at sige et venligt ord til dem, når jeg møder dem på gaden?

5. Lægger jeg vægt på at gratulere dem, som har udført en eller anden aktivitet uden for klassen?

6. Husker jeg deres fødselsdag enten ved at ringe til dem eller sende et fødselsdagskort?

7. Kan eleverne frit opsøge mig for at få hjælp til at løse et personligt problem?

8. Fremfor alt, har jeg et vidnesbyrd om evangeliet, som bliver en integrerende del af hver eneste af mine lektier?

Hvis vi kan svare eftertrykkeligt »ja« til hvert af disse spørgsmål, er vi godt på vej til at vinde vore klassemedlemmers kærlighed og respekt.

Efter at have opbygget en sådan korpsånd hos vore elever, ville det så ikke være en hel skuffelse for dem at blive klar over, at deres lærer kun havde forberedt en lektie halvt? Virkelig forberedelse kræver mange timers arbejde. Et godt eksempel på dette erfarede jeg fornylig.

Læreren i en bestemt klasse havde haft mange administrative stillinger. Han havde været søndagsskoleforstander, biskop og medlem af stavens højråd. Nu var han lærer i en søndagsskoleklasse for første gang i sit liv. Når han vendte hjem fra sin klasse om søndagen, begynde han straks sin forberedelse til den følgende uge. Hans klasse voksede fra 6 til 56 elever i løbet af halvandet år. Og det vigtigste af alt, hans brændende vidnesbyrd om evangeliet blev en integrerende del af hver eneste lektie.

Det er let at se, hvorfor hans klasse voksede som den gjorde. Alle ingredienserne ved god undervisning var blevet en del af hans liv. Det magiske ved det allsammen er, at der i virkeligheden ikke er noget magisk ved det. God undervisning er resultatet af mange ting, som alle er indenfor vor rækkevidde, hvis vi er villige og ivrige efter at stræbe efter dem.

Jul

Der er noget forunderligt magisk over det ord — jul — det er som om alle, eller så godt som alle, ved ordet jul forbinder noget godt, det er som om selv de hårdeste hjerter bliver blødgjort ved dette ord. (Når det går op for mange mennesker, at nu er julen nær — ja — så er det som om planlægningen for det gode pludselig begynder at få overtaget over det dårlige — en forventningens tid, som kulminerer juleaften med god mad — gaver — knas m. v. — og så er man pludselig, åh, så træt! Det er som om den grøn og triste hverdag allerede begynder at melde sig igen, nå ja der er da også lige 1. juledag og tildels 2. juledag — men dem kunne vi såmænd godt undvære, for det er jo kun et par besværlige dage, hvor man ikke gider spise mere, og er tvunget til at være sammen med dem man ellers aldrig ser noget til). Se alt hvad der stod i denne indrømming (parentes) var vel nok ret almindelig tankegang for i tiden — før du og jeg blev medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige — men i dag hvor vi »frydes og glædes i sang med hverandre« behøver vi ikke noget særligt, for at have julestemning i vore hjerter hele året, vi synes ej heller, at hverdagen er trist og grå, for vi har så meget at være glade for hver dag — vi har Evangeliet, Kirken og hinanden, vi har så meget at glædes over, at vi gerne vil dele denne glæde med alle andre — hele året!

Der vil mange steder blive afholdt »juletræsfester« i Søndagsskolerne, og vi beder jer om i planlægningen at være opmærksom på, at vi ikke begår den samme fejl, som

sker ude omkring i forskellige foreninger, hvor man går rundt om juletræet, og synger de dejlige julesalmer — mange gange uden videre tanke for deres indhold — hvilket fremgår deraf, at man synger første og sidste vers af et par julesalmer, derefter »Højt fra træets grønne top« og så går ellers den vilde jagt ...

Kære søndagsskolemedarbejdere, lad os også »i denne søde juletid« vise vort rette kristne ansigt — uden at vi behøver at hænge med hovedet — men lad os prøve at danne en naturlig overgang fra det stemningsfulde og til det mere »losslupne«; hvad med at bruge scenen til en lille julesketch, en julefortælling, poesi eller andet egnet litteratur? Det har ofte krympet sig i mit hjerte, når jeg har været med til et foreningsjuletræ (man må jo somme-tider føje sine nære slægtninge) og der hørte, at man er gået fra en julesalme og over i risch rasch fillergang-gang.

Kære søskende, lad os ikke i al vor glæde glemme hvad det er vi glædes over, men lad dette præge vor væremåde, og den måde som vi vil planlægge vor julefest på — lad os sende vor Profet Joseph Smith en venlig tanke den 23. december på hans fødselsdag — i år er det 160 år siden vor store Profet blev født.

I ønskes alle — også I på Færøerne og Grønland — en rigtig glædelig jul!

Søndagsskolens Hovedbestyrelse
E. Norbby Larsen.

Gensidig Uddannelses Forening

Forbløffende oplevelse

Det var virkelig forbløffende dejligt at overvære efterårs-konferencerne i Århus og København, vidunderligt at måtte kæmpe sig til en siddeplads i de helt »udsolgte« møder, at lytte til mange inspirerende taler, opsuge formående ord og glæde sig over god solo- og korsang.

Jeg siger forbløffende — og mener det. Netop forbløffende. For jeg tænker på nogle af profeten Joseph Smith's udtalelser:

»Det er umuligt for mennesket at blive frelst i uvidenhed«.

»Mennesket bliver ikke frelst hurtigere, end det er holder kundskab«.

»Kundskab frelser et menneske, og i åndernes verden kan intet menneske blive ophøjet uden ved kundskab«.

»Hvilke som helst principper på intelligensens område, vi erholder i dette liv, vil komme frem med os i opstandelsen«.

»Hvis et menneske ved sin flid og lydighed erholder mere kundskab og intelligens end et andet i dette liv, så vil fordelen i samme forhold være på hans side i den kommende verden«.

Forbløffende, ja.

G.U.F., hvis uforkortede navn er Gensidig Uddannelses-Forening, blev til med det udtrykkelige formål at uddanne og udvikle Kirkens medlemmer, at sysselsætte dem i fornuftigt virke, at lade medlemmerne mødes i kammeratligt samvær, hvor »viderekomne viser begynderen de »fiduser«, som de selv har lært gennem erfaring« (som den nye genealogiske håndbog udtrykker det).

Det søges nået ved et stort program, der i detaljer tilrettelægges af generalhovedbestyrelserne i Salt Lake City og her i den danske Mission formidles af missionens G.U.F. hovedbestyrelser gennem de to distrikters G.U.F. bestyrelser til de lokale G.U.F. bestyrelser, der benytter

det i deres egne organisationer i form af forprogrammer, aktiviteter, belønningsarbejde og klasseprogrammer. (Hvad er »aktiviteter«? Sport, underholdning, dans, opførelse af skuespil, musik-, sang- og talekonkurrencer, m. m. m.).

Forbløffende så kloge, vi er blevet — alle vi, der fylder salen til konferencerne, så kloge, gode og tilfredse, at vi ikke synes, vi har brug for den udvikling, vor lokale G.U.F. står parat til at give os.

Vi har en storartet organisation i G.U.F. Der er noget for enhver, fra 12 år og opefter. Ligegyldig, hvilken aldersgruppe, du hører til, så har G.U.F. noget for dig. Hvis der ikke er noget for dig, når du kommer første gang, er skylden ikke den lokale bestyrelses — men din og dine jævnaldrendes, fordi I ikke hidtil er kommet. Og der vil omgående blive rådet bod på mangelen, hvis I giver udtryk for ønsket om at komme i fremtiden.

G.U.F. har noget at give dig. Meget at give dig! Du snyder dig selv, hvis du ikke kommer i G.U.F.

Det er helt forbløffende!

G.U.F. Hovedbestyrelse

som ønsker alle en god Jul.

Kort G.U.F. Nyt

Sjov Genealogi! Ja, det er sjovt at gøre genealogisk arbejde, sådan som det nye lektiekursus har arrangeret det. Bogen hedder »Genealogi i Virksomhed«, og det er meningen, at grenens genealogiske komité én gang om måneden skal overtage G.U.F. seniorklassens klassesid og undervise i praktisk genealogi.

Den vidunderlige lysbilled-film om »vore unge piger«, som generalhovedbestyrelsen i Salt Lake City har lavet — i kønne pastelfarver og med indtalt dansk tekst — kan nu fås fra Missionskontoret til låns. Den bør vises til samtlige forældre i grenene. Arranger en aften med den. Den vil gøre lykke!

Vejledning i at arrangere debatter er udsendt af Hovedbestyrelsen. Har I haft en debat i G.U.F. fornylig? Prøv det!

PRIMARY

Sommetider begår vi fejltagelser, sommetider ved vi ikke, når vi har gjort noget forkert, men vi føler os lykkelige, når vi kan tilgive. I Matteus 18:21—22 står skrevet: »Så kom Peter hen til ham og sagde: Herre! hvor ofte skal jeg tilgive min broder, når han forsynder sig imod mig? Er syv gange nok? Jesus siger til ham: Jeg siger dig, ikke syv gange, men halvfjerdindstyve gange syv gange.«

Den, der ikke kan tilgive andres fejl, bryder den bro af, som han selv må passere.

»Hvem er for Herrens sag? Nu vil det vise sig; vi spørger uden frygt: Hvem er for Herrens sag?«

Enhver sidste dages hellig kvinde vil svare på dette gennem sin aktivitet i Kirken, ikke i morgen, men i dag. Afslapning er ikke tilrådeligt. Gør dit bedste og gør det med glæde. Stor velsignelse og glæde vil blive dig til del, om du går hjem fra en Primarydag med en rolig fornemmelse af at have gjort dit bedste og hele tiden været på Guds side.

Vor Himmelske Fader elsker os og siger:

Velsignet er den lærerinde, som evner at yde sit bedste.

Velsignet er den lærerinde, som leder sine børn ydmygt:

velsignet er den lærerinde, som leder for Gud og ikke for sine egne personlige ideer.

Velsignet er den lærerinde, som lærer fra sig til nye lærerinder.

Velsignet er den lærerinde, som bærer hovedet højt, men har fødderne på jorden.

Velsignet er den lærerinde, som holder sammen på sine børn.

Kære Primary-ledere og -lærerinder!

Vi ved, at I gør jert bedste, og ønsker af hele vort hjerte, at flere og flere børn må finde vej til Kirken og Primary.

Året går nu rask på hæld, og et nyt dukker frem. Lad det blive vort motto i det nye år: Lad ikke ét barn gå tabt!

Glædelig Jul og et godt Nyår ønsker vi alle i

Primary Hovedbestyrelse.

Digt af Enok Chamberlain

Juleaften 1897

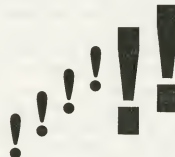
Så ung jeg var og kunne ej huske,
men fik ofte fortalt,
at vi sidst i december krydsede sletternes stenede vej.
Vi klatrede op på bjergene, fulgt af hestenes
tramp, indtil vi nåede op,
hvor bjergenes top rager op over skyerne,
de tunge skyer var kolde, og vinden klagede sin nød.
Vi trængte til søvn og satte lejr op,
vi sov i vognen tæt ved bjergets top;
da morgenen gryede, vi vågnede og så,
at rundt omkring os sneen lå.
Som skønne juveler glitrede alle træer,
min fader sit hoved bøjede: »Kom, lad os bede,
og takke Gud for denne vidunderlige julemorgen.«

(Frit efter engelsk).

HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!

Prisen for et helt år er kr. 25,00 i Danmark og \$ 5,00 i udlandet, frit tilsendt. I Danmark hedes beløbet venligst indbetalt på postgiro-konto nr. 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Dalgas Boulevard 164, København F. Husk på talonen at skrive »Stjernen«.

PRÆSTEDOMMET

MÅDEHOLD og EVANGELIET

af *Bernard P. Brockbank*, assistent til De Tolvs Råd.

Tale ved Generalkonferencen i Salt Lake City, April 1965.

Brødre og søstre, vi er her i dag på grund af åbenbaring fra Herren. Jeg skal fatte mig i korthed, men jeg vil gerne delagtiggøre Dem i en oplevelse jeg havde fornylig, en oplevelse som mange af os ofte kommer ud for.

Da jeg rejste fra New York til Chicago på vej til denne konference, sad jeg ved siden af en af lederne for et af verdens store industriforetagender. Han var veluddannet og var af profession sagfører. Han sagde, at han havde truffet og personlig kendt adskillige mormoner i ansvarsfulde stillinger, og han var imponeret af deres loyalitet, deres retskaffenhed og deres hengivenhed for Kirken.

Under vor samtale om religion sagde han, at han kun kendte lidt til Bibelen, men han troede på mådehold med hensyn til Guds love og befalinger. Dette lyder godt, og sommetider hengiver vi os selv til samme tankegang.

Jeg spurgte ham, hvorledes mådehold virkede på befalingen »Du må ikke slå ihjel«. (2. Mos. 20:13). Hvorledes virker det på befalingen »Du må ikke bedrive hor«? (v. 14).

Hvorledes virker det på befalingen »Du må ikke stjæle«? (v. 15).

Og efter at have tænkt sig om, sagde han: »Mådehold synes ikke at virke i alle tilfælde.«

Jeg spurgte ham, hvorledes det virkede med hensyn til den store lov, som Frelseren gav os: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind.« (Matt. 22:37).

Han sagde: »Mådehold dræber styrken ved denne store lov.«

Retfærdiggørelse af synden, enten ved mådehold eller på anden måde, er ikke af Gud. Den er falsk inspireret af Satan.

Må jeg være lidt personlig? Har du nogensinde retfærdiggjort svaghed og synd ved mådehold? Har du personlig noget at omvende dig fra? Naturligvis kender vi svaret. Hvor længe har du haft den synd eller svaghed, som du ønsker at omvende dig fra? Det er lettere at holde en tale om omvendelse end at praktisere omvendelse.

Hvad er det næste skridt for en, som har et problem at omvende sig fra? Har du lært dine børn omvendelse? Det er af så livsvigtig betydning i Guds program, at man må belære om det, lære det og forstå det. Ved dine børn, hvorledes de skal omvende sig?

Virkelig og dybt rodfæstet kærlighed til Gud og Jesus Kristus kommer ind i den menneskelige sjæl, når tilgivelse

af synd og svaghed kommer fra Jesu Kristi forsonende offer. Hans offer og forsoning bliver mere ægte og hensigtsmæssig, når man omvender sig og modtager guddommeligt trost og tilgivelse for synd og svaghed.

Hvorledes ville man føle det, hvis den gyldne anledning til omvendelse blev sat ud af kraft?

Guds retfærdighed og åndelige vækst, så vel som mange andre hovedprincipper, er grundlagt på omvendelse.

Omvendelse er en af de vigtige dele af den »lutrende ild«, som bringer den menneskelige sjæl til celestial herlighed. Gud satte Satan på jorden for at friste mennesket. Mennesket har lyster og svagheder at overvinde og besejre. Det menneskelige, gudliggende sind må opøves til at have fuld kontrol over menneskets sjæl og liv. Frygt og lyster kryber altfor ofte ind i sjælen og knuser sindets selvbeherskelse. Selvkontrol og selvbeherskelse i retfærdighed er dette livs virkelige glæde.

Jeg tænker ofte på Mesterens fristelser. Tror du, at han forherligede og nød sin styrke og evnen til at sige nej til Satan, til at sige nej til fristelsen af svagheden, selv efter at kødet og legemet havde været under fyrretyve dages faste?

Omvendelse grundlagt på Jesus Kristus er en af metoderne til at få selvbeherskelse og fuldkommenhed.

Jeg vil gerne sige noget personligt. Min egen erfaring med hensyn til omvendelse lærer mig, at det at kende svagheden og ønske at omvende mig ikke er tilstrækkeligt til at fjerne problemet fra mit liv. Jeg fandt ud af, at jeg igen må sætte mit sind, min gudgivne hjerne i sving og ikke lade vanen eller svagheden fortsætte og forhindre min fremgang.

Synd under enhver form standser åndelig fremgang. Jeg har fundet ud af, at jeg må lære udenad hvad jeg ønsker at omvende mig fra, så jeg ved hvad jeg sagde til Herren, når jeg vil til at gøre det igen.

Det er ikke mærkeligt, at tro og omvendelse er de første principper i Jesu Kristi evangelium.

Guds program om retfærdig vækst og evig fremgang er grundlagt på tro og omvendelse. Begge dele er frivillige, begge dele er gaver fra Gud, men ingen af dem er af nogen værdi, med mindre de bliver brugt.

Forældre, I er Guds repræsentanter i hjemmet. Må vi lære og anvende omvendelse selv og belære vore børn, vore naboer og vore venner om det på samme måde, beder jeg i Jesu Kristi navn. Amen.

KREDSLÆRERINDERNES budskalb

»Og enhver skal søge sin næstes fordel...« (L. & P. 82:19).

Formål: For at fortjene Herrens velsignelser og vor næstes kærlighed, må vi ved vore handlinger vise ægte interesse og omsorg for andre.

Interesse, omsorg og tjeneste for andre danner grundvolden for et godt, kristent liv. Under sin jordiske tjeneste fremhavende Frelseren, at den største glæde og lykke kommer til dem, hvis liv drejer sig om kærlighed og tjeneste for andre. Jesus sagde: »Dette er mit bud, at I skal elske hverandre, ligesom jeg har elsket jer« (Joh. 15:12). Interesse, omsorg og tjeneste for andre er den eneste, ægte tilkendegivelse af sand kærlighed.

Et af de bedst kendte og mest dramatiske eksempler på interesse for en næste er Frelserens fortælling om Den gode Samaritaner. Ulig de andre, som blot var gået forbi den sårede mand uden at hjælpe ham, forbandt samaritanen hans sår, sørgede for den nødvendige medicin og bragte ham til en kro, hvor han yderligere kunne blive passet og plejet. Medlidenheden fik Frelseren til at stille det spørgsmål: »Hvilken af disse tre synes du nu har vist sig at være denne mands næste?« (Se Luk. 10:30—37).

Den bedste måde at vise sin kærlighed til vor himmelske Fader på og til at gøre sig fortjent til Hans velsignelser, er at elske og tjene hverandre. Virkelig glæde, store resultater og personlig succes kommer af usevelsk tjeneste. En eller anden har sagt: »Menneske får nøjagtig så stor succes og bliver nøjagtig så stort, som han selv virker for sine medmenneskers velfærd.« Det, som skal understreges i denne tanke, er *virke og gerninger*. Kærlighed uden tilkendegivelse deraf, giver ikke hjertet mere næring end en lukket brødkasse giver legemet.

Betydningen af gerninger i stedet for blot og bart at tænke på og bede for sin næste er smukt illustreret i følgende digt (oversat til prosa):

Jeg knælede ved dagens begyndelse og bad:
»O Gud, velsign alle mennesker. Fjern smerten
fra de forpinte hjerter
og gør de syge raske.«
Så rejste jeg mig for at møde dagen;
tankeløs gik jeg gennem dens timer.

Jeg foretog mig intet for at lette byrden
for den hårdt tyngede rejsende på vejen,
jeg gik ikke engang hen for at se til min
syge ven, som boede ved siden af.

Men igen, da dagen var gået, bad jeg:

»O Gud, velsign alle mennesker...«

Men medens jeg bad lod en stemme tydeligt og
befalede mig at tænke og høre:

»Ransag dit eget hjerte, før du beder:

Hvad godt har du gjort idag?

Guds rigeste velsignelser tildeles dem,
som hjælper Ham at bære byrden.«

(Anonym forfatter).

I vor moderne, forvirrede tid bliver vi mere og mere afhængige af hverandre. Eftersom livsførelsen bliver mere og mere specialiseret stoler vi i udstrakt grad på det, de andre gør. Som følge deraf må vi være interesserede i hverandre. Vi har brug for hinanden og vi har brug for den sikkerhed og tryghedsfølelse, der følger med, at der er brug for os. Vi hungre alle efter vore venners og naboers hjertelige og sande interesse og omsorg.

At tilkendegive en oprigtig interesse for andres velfærd betyder mere end at yde verdslige goder. Når man har virkelig interesse for andre, søger vi at højne dem i deres egne tanker og få dem til at føle, at de betyder noget, og at man har brug for dem. Vi opmuntrer dem til ædel bestræbelse og forsikrer dem til stadighed om vort venskab og om den tillid, vi har til dem. En har sagt: »Der er flere mennesker i verden, som hungre efter godhed, sympati, kammeratskab og kærlighed, end der er, som hungre efter brod.«

Lad os i dag beslutte os til at tale venlige ord, skrive et taknemmelighedsbrev, rose for vel udført arbejde og vise taknemmelighed og erkendelse for andres bestræbelser. Hver eneste dag byder på tallose anledninger til at vise vor næste, at vi interesserer os for hans velfærd.

»Jeg går kun denne vej éngang; lad mig derfor gøre enhver god gerning, jeg kan gøre, vise godhed, hvor jeg kan vise det — nu! Lad mig ikke ignorere mine muligheder, for de kommer kun på min vej éngang.« (Ukendt forfatter).

Personlige nyheder

VELSIGNELSER:

København Søndre Gren: 3. oktober:
Fitzroy Clement Pollard og Brita Zenia Skog Pollards datter, *Elise Catarina Pollard*, velsignet af ældste William Hopkins.

Nordsjælland Gren: 3. oktober:

Willy Rasmussen og Margit Eva Jensen datter, *Jeannette Marina Jensen*, velsignet af broder Ragnar Herbert Brun.

København Nordre Gren: 3. oktober:

Hans Hjort Rode Nielsen og Ellen

Haibrock Petersen Niensens datter, *Charlotte Hjort Nielsen*, velsignet af sin fader.

Aarhus: 3. oktober:

Orla Polmer Rode Nielsen og Ester Hjort Pedersen Niensens søn, *Henning Hjort Rode Nielsen*, velsignet af sin fader.

DØDSFALD

Aarhus:

Den 5. oktober døde broder *Peter Veje Guldberg*, knap 84 år gammel. Æret være broder Guldbergs minde!

Ny assisterende historieskriver

Ved sidste Generalkonference i Salt Lake City blev opretholdt en ny assisterende historieskriver, nemlig *Earl E. Olson*, som i 16 år har været biblioteksarkivar i Kirkens Historiske Kontor. I forvejen har Kirken som assisterende historieskriver A. William Lund, der har virket i denne stilling i 53 år. President Joseph Fielding Smith fra De Tolvs Råd er Kirkens historieskriver.

Broder Earl E. Olson er barnebarn af Andrew Jensen og har før krigen fuldført en mission i Danmark. Vi siger hjertelig til lykke med den nye kaldelse!

Fødselsdage:

Vi siger i denne måned til lykke til følgende søskende:

Haderslev:

Johan Frederik Tabermann, 65 år den 12. december.

København Sødre Gren:

Birthe Jensen, Niels Frederiksens allé 26, 60 år den 17. december.

Ejner Kramer, Poppel allé 13, 60 år den 20. december.

Arnold Jensen, Fjenneslevvej 26, 65 år den 25. december.

Anna Edith Gotfredsen, Vinkelager 52, 65 år den 28. december.

København Centrum Gren:

Olga Ørregaard, Teglværksgade 14, 75 år den 22. december.

København Nordre Gren:

Kathrine Steffensen, Profogedvej 19, 65 år den 24. december.

Christine Sørensen, Lyngbyvej 341, 65 år den 31. december.

Bryllup i Amerika:

Lidt sent kommer meddelelsen om, at tidligere missionær i den danske mission, *Dennis Wright*, den 5. juni 1964 i Salt Lake Templet blev viet til søster *Edy Gurli Madsen*, tidligere Odense. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i Amerika:

Tidligere missionær i den danske mission, *D. Paul Sampson*, viedes den 6. juli i Salt Lake Templet til *Bonnie Jamison*. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i Amerika:

Den 24. november viedes i Los Angeles Templet søster *Anastasia Valentin*, tidligere København, til Ned Arambula. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i Amerika:

Missionspræsident R. Earl Sorensens søn, *Robert E. Sorenson*, viedes den 7. september i Oakland Templet til Marcia Jean Jensen, datter af stavspræsident Kenneth D. Jensen og hustru, Walnut Creek Stav i Californien. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Julehilsener udefra:

Fra Norge sender ældste *Niels-Ove Andersen*, tidligere Odense, de bedste ønsker om en glædelig jul og et godt og fremgangsrigt nytår til søskende i Danmark og specielt søskende i Odense gren.

Fra England sender søster *Edith Lorentzen Witter* med mand og søn ønsket om en rigtig glædelig jul og et godt nytår til søskende, venner og missionærer, især i grenene i København og på Amager.

Guldbryllup i Herning:

Den 6. december fejrer *Christian* og *Hilda Overgaard*, Herning, deres guldbryllup. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i Aalborg:

Den 16. oktober viedes i Aalborg broder *Leif Klitgaard* og søster *Jette Hegner Reinau*. Efter vielsen og vel-signelsen af brudeparret i kirken var der reception i den lille sal. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

DØDSFALD

København Centrum Gren:

Den 25. oktober døde broder *Ernst Alvinus Rosanius Rasmussen*, 73 år gammel, og blev begravet fra kirken på Priorvej den 30. oktober. Æret være broder Rasmussens minde!

Tak!

Hjertelig tak for venlig deltagelse ved broder Ernst Rasmussens død og begravelse.

Johanne og Arvid Rasmussen.

Randers:

Den 28. oktober døde broder *Johan Christian Dahlin* efter lang tids svær sygdom, 59 år gammel, og blev begravet fra kirken den 1. november. Æret være være broder Dahlins minde!

Tak

Til søskende og venner i den danske mission!

På hele familiens vegne ønsker jeg at takke enhver, som så kærligt har tænkt på os i anledning af min kære mand, broder Johan Chr. Dahlins død.

Tak for enhver opmærksomhed og hilsen og tak til dem, som deltog ved hans bisættelse i Randers gren mandag den 1. november.

På familiens vegne,
SIGRID DAHLIN
Stjernevej 21 — Randers.

Kronet med Herlighed

fås nu som bog, indbundet i brunt bind Pris kr. 12,50

Bogen kan bestilles ved indsendelse af beløbet på postgiro 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Dalgas Boulevard 164, København F.

Husk på talonen at skrive nøjagtigt, hvad der ønskes.

Obs.:

GARMENTS

Søskende, som har været i Templet, kan hos deres grenspræsident få en prisliste over garments med oplysninger om, hvor og hvorledes de kan købe deres garments.

I København sælges garments ved søster *Inger Kyhlense* onsdag fra kl. 12—18 i kirken, Priorvej 12, F.

Missionsærforlyttere:	Fra:	Til:	Wayne Magleby	Herlev	Roskilde
15. oktober: John Lewis	Amager	Randers	Terrell Van Orden	Amager	Slagelse
Maloy Hales	Hørsholm	Amager	Paul Smith	Søborg	Holbæk
John L. Olsen	Missionskont.	Vanløse	Dwayne Lively	Hjørring	Herring
22. oktober: Don Nelson	Slagelse	Amager	Harry J. Laesen	Aalborg	Middelfart
George Petersen	Bispebjerg	Bornholm	Robert Weierman	Rødovre	Esbjerg
Larry Nielsen	Aarhus	Lynby	Henri Jensen	Frederikshavn	Haderslev
Paul Sanders	Kbhvn. Indre By	Gentofte	Flemming Fano	Roskilde	Aalborg
Rex Petersen	Bornholm	Søborg	Marshall Poulsen	Bagsværd	Hjørring
Chesley Blackham	Viborg	Herlev	John Lowe	Kolding	Aarhus
Bravant Haslam	Haderslev	Hørsholm	John Broberg	Esbjerg	Missionskont.
			Kirsten Nielsen	Silkeborg	Aarhus

Døb:	Døbt af:	Håndspåleggelse af:
København Nordre Gren: 2. oktober: Helle Birgit Bernskov	Broder Frode E. Bernskov	Broder Frode E. Bernskov
30. oktober: Erny Junker Simonsen	Ældste Glen Hansen	Broder Jørgen Ljungstrøm
København Søndre Gren: 2. oktober: Gunnar Jørgensen	Broder Theodor Hein Jørgensen	Broder Svend Aage Sønderby
Knud-Aage Hæsklund	Ældste Christian Weierman	Ældste Russell H. Mouritsen
København Centrum Gren: 6. oktober: Chonna Viola Antoinette Krogh	Ældste Gayle C. Jensen	Ældste Gayle C. Jensen
9. oktober: Else Wilhelmine Rørbye	Ældste R. Steve Clawson	Ældste R. Steve Clawson
23. oktober: Gudrun Herdis Nielsen	Ældste Gayle C. Jensen	Ældste Gayle C. Jensen
Linda Brown Sivertsen	Broder Arnold Køster	Broder Arnold Køster
Fredericia: 16. oktober: Anker Madsen	Ældste Harold J. Shaw	Ældste James M. Johansen
24. oktober: Jan Lykke Andersen	Ældste James M. Johansen	Ældste Harold J. Shaw
John Lykke Andersen	Ældste James M. Johansen	Ældste Harold J. Shaw
Nordsjælland Gren: 9. oktober: Frode Johannes Willadsen	Ældste Clyde G. Summers	Ældste John T. Lever
Anni Kirsten Willadsen	Ældste John T. Lever	Ældste Clyde G. Summers
Kirsten Margrete Willadsen	Ældste Ray D. Olson	Ældste Ray D. Olson
Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
Aarhus: 10. oktober: Knud Peter Pedersen	Lærer	Broder Tage Holm Larsen
Silkeborg: 3. oktober: Allan Bruun	Lærer	Broder Abildrup Bruun
Nordsjælland Gren: 31. oktober: Arne Johannes Jakobsen	Ældste	Broder Thomas Asmussen
København Centrum Gren: 31. oktober: Arne Lildholdt Rytz	Ældste	Missionspræsident R. Earl Sorenson
København Søndre Gren: 26. september: Steven Lange Williams	Diakon	Broder Vagn Røder
København Nordre Gren: 31. oktober: Hendrikus Johannes Van Grondelle	Ældste	Missionspræsident R. Earl Sorenson

Nyt distriktspræsidentskab i Jylland distrikt

Ved distriktskonferencen, der blev afholdt i Aarhus den 24. oktober, blev distriktspræsidentskabet afløst, og som nyt distriktspræsidentskab blev indsat broder *Verner Buur*, Esbjerg, præsident, broder *Palle Blond*, Fredericia, 1. rådgiver, broder *Vagn Darre*, *Silkeborg*, 2. rådgiver, og broder *Bent Gram*, Esbjerg, sekretær.

Vi vil gerne hermed sige det afgåede distriktspræsidentskab, præsident Christian Holm Bendtsen, 1. rådgiver Kaj Aage Gram, 2. rådgiver Verner Buur og sekretær Karl Blohm, tak for det store arbejde de har udført i distriktet i den tid de har virket i disse stillinger.

Missionspræsidentskabet

Ny statistik-sekretær

Den 21. oktober er ældste *John P. Broberg* kaldet som statistik-sekretær i den danske mission.

Ældste Broberg er født den 16. april 1945 som søn af Charles og Lucy Broberg i Phoenix, Arizona. Han kom til Danmark den 8. juli 1964 og har arbejdet på Østerbro, i Holstebro og i Esbjerg, indtil

han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Broberg i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

Missionærankomster:

Med SAS via New York er følgende missionærer ankommet til den danske mission:

19. oktober: *Paul Burbridge Jackson* fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Middelfart.

Quinton Floyd Mattson fra Portland, Oregon, beskikket til at arbejde i Bagsværd.

Van Craig Johnson fra Rexburg, Idaho, beskikket til at arbejde på Bispebjerg.

Lewis Burke Sorenson fra Richfield, Utah, beskikket til at arbejde i København Indre By.

Paul Andrew Madsen fra Pullman, Washington, beskikket til at arbejde i Rødovre.

Steven Wallace Stucki fra Clearfield, Utah, beskikket til at arbejde i Lyngby.

Ladd M. Jones fra Las Vegas, Nevada, beskikket til at arbejde i Herning.

Michael B. Terry fra American Fork, Utah, beskikket til at arbejde i Hørsholm.

Herbert Rex Abegglen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Frederikshavn.

John Charles DeHart fra Ogden, Utah, beskikket til at arbejde i Viborg.

Arly Hess Pedersen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Kolding.

Rhea Roberts fra Ontario, Oregon, beskikket til at arbejde i Silkeborg.

Kathlene Beverly fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Randers.

24. oktober: *Rodney Lewis Huntsman* fra Lake Oswego, Oregon, beskikket til at arbejde i Gentofte.

Blaine Larson fra St. George, Utah, beskikket til at arbejde i Holbæk.

Missionæraflysninger:

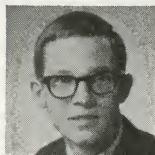
Følgende missionærer er den 12. november blevet afløst fra deres arbejde i den danske mission:

Clifford L. Forslund fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

Valor P. Thompson fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Odense.

Clark F. Echols fra LaJara, Colorado, efter sidst at have arbejdet i Esbjerg.

Gunnar Reiersen fra Yuba City, California, efter sidst at have arbejdet i Horsens.

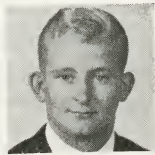
Paul B. Jackson

Quinton F. Mattson

Van Craig Johnson

Lewis B. Sorenson

Paul A. Madsen

Steven W. Stucki

Ladd M. Jones

Michael B. Terry

Herbert R. Abegglen

John C. DeHart

Arly H. Pedersen

Rhea Roberts

Kathlene Beverly

Rodney L. Huntsman

Blaine Larson

Clifford L. Forslund

Valor P. Thompson

Clark F. Echols

Gunnar Reiersen

Indbinding af Stjernen 1965

STJERNEN for 1965 kan nu indbindes.

Bogbinderen har givet os et meget fordelagtigt tilbud, nemlig

kr. 20,00 incl. oms.

Denne billige pris forudsætter imidlertid, at et større antal indbindes på én gang, og vi må derfor sætte fristen for indsendelse af de 12 numre for 1965 til *1. februar 1966*.

Som tidligere år vil indbindingen kunne leveres i følgende farver: *rod, bordeaux, blå, sort, grøn og brun*. Hvis intet andet anføres, leveres *brun* indbinding.

Betalingen for indbindingen kan indsendes pr. postgiro 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Dalgas Boulevard 164, København F. Husk på talonen at skrive »Indbinding«.

NB: Husk at rive midtersiderne med »Den danske missions historie« ud af de numre af STJERNEN, hvor den findes, *inden* numrene indsendes til indbinding, idet vi ikke kan påtage os at fjerne dem og opbevare dem for de respektive abonnenter.

Fotokopiering af slægtsskemaer og anetavler, noder, bøger o. s. v. (også af farvetryk) udføres.

Vibeke Neumann Johansen

Telefon 91 07 79

USA-REJSER I ET BEDRE PLAN

De kommer hurtigst til USA med SAS DC-8 Royal Viking Jet, for kun SAS flyver NON-STOP til New York. På kun 8 timer er De fremme - efter en vidunderlig flyverejse - og på 21-dages billet er prisen t/r på økonomiklasse

KR. 2.629,-*

USA byder på en hel ny verden af oplevelser, samtidig med at hotelophold, rundrejser og måltider koster det samme, som man er vant til i Europa. Med SAS flyver De direkte til New York, Chicago, Los Angeles, Anchorage og Montreal. Få alle oplysninger om, hvordan De »gør USA« på en almindelig ferie, ved blot at indsende Deres navn og adresse til »USA-ferie«, SAS, Hammerichsgade, Kbh. V.

SAS . . . Deres fly

De får alle oplysninger hos de SAS-autoriserede rejsebureauer

*) 2.629,- prisen er gældende for 21-dages billetter, som kan udnyttes i små 8 af årets 12 måneder - nemlig i perioderne 28/6-19/8 og 13/9-4/11 samt 14/2-2/6-66. Desuden gælder 21-dages prisen 2871,- i perioden 8/11-65 til 10/2-66. 21-dages billetter kan ikke anvendes for rejser i week-ends. Billetpriserne er de samme fra København, Tirstrup, Aalborg, Billund og Odense.

Corona TAPET

Slægtsforskning udføres samvittighedsfuldt. Britta Brun, Solvej 8, Ølstykke. Telefon (03) 323 Ølstykke 528.

H. P. BALTZER

Begravelsesforretning

(Vanløse Ligkistemagasinet)

Begravelser ordnes overalt - egen rustvogn
Jyllingevej 8 - København - (01) 71 75 01

Billetter til originalpriser: TOG, FLY, SKIB, hotel-reservationer, forsikringer, valuta m. m. Individuelle rejser, selskabsrejser.

JØRGENSENS Rejsebureau

JERNBANEGADE 7 - KØBENHAVN V.
TLF. (01) 15 95 80

Rysgade 20 - Århus C. - Tlf. (061) 2 99 66

GLÆDELIG JUL ønskes alle i ind- og udland af:

Grenspræsidentskabet i Centrum Gren

Harry F. V. Christiansen	Esthel og Henry Kofoed
Olga og Arnold Køster	Karen og Egon Auerbach
Tove og Frode Bernskou	Erna og Ejuind Nordby Larsen
Sara og Corkil Dressø	Lis og Hans Billeskou Jansen
Tommy, Ulla og Hans Larsen, Stagetse	Rebecca og Jørgen W. Schmidt
Aage Dahl, Viborg	Familien Ringheim
Jane Rudholt, Aarhus	Henning Aaager
Inger og Peter Rasmussen	Agda Petersen
Mary Windfeld Kaiser	Lilian, Irene og Kaj Krammer
Søndre Grens Præsidentskab	Anna, Mogens og børn
Henny og Orla Rasmussen	Vera og Niels Johansen
Ellen Rasmussen, Søndre Gren	Lissi og Tom Asmussen
Anna og Anton Kobæk, Horsens	Anna og Johannes Sørensen, Esbjerg
Karla Andersen	Inger og Helge Thorsteinsson
 Biler, så er det her det foregår. Specialitet er stadig folkevogne, men andre mærker haves også. Venlig hilsen Mogens - HE 3280	10% rabat på alle lædervarer til kirkens medlemmer Kuffertter - visit- og rejsetasker - punge - tegneböger skolemapper - dokumentmapper m. m. LÆDERVARERFORRETNINGEN LE SAC v. Ruth Hansen Gl. kongevej 163 — VE. 6397

OH, DU ZION I VEST

»Et interessant tidss billede af et kun 100 år gammelt religionsfølgelsesernes Danmark og et pionertidens Amerika ... Med dette ... anbefales et stykke særpræget udvanderhistorie til nærmere studium. Dets stærke dokumentarisme gør det værd at gå på opdagelse i.«

Dagbladet INFORMATION

ÅRETS JULEGAVE

Jørgen W. Schmidt's bog om kirkens første tid i Danmark, om de mænd og kvinder, som bogstavelig talt med fare for deres liv sluttede sig til Mormonismen, om udvandringens genvordigheder og om landet, de kom til. 272 sider + 20 sider plancher + kort, kr. 50,50, indb. kr. 60,75.

HOS DERES BOGHANDLER eller ROSENKILDE og BAGGER, Kron-Prinsens-Gade 3, Kbh. K. (01) CE 7044, lokal 1

— FÅ EN BOGKONTO —